

ŽLUTICKÝ ZPRAVODAJ

říjen 2026 číslo 10

INFORMACE • ZAJÍMAVOSTI • KOMENTÁŘE • ROZHOVORY • KULTURA • SPOLKY

Slavnostní otevření Katovy cesty za účasti občanů ze Žlutic i z partnerského Warmensteinachu zachytil Jan Borecký

KATOVA CESTA PŘIVÍTALA PRVNÍ NÁVŠTĚVNÍKY

Poslední zářijová sobota patřila ve Žluticích akci, která byla specifická hned ze dvou důvodů: Slavnostně byla otevřena nová stezka, která rozšířila mapu turistických cest na Žluticku o novou dimenzi: propojení historických událostí, pohybu a relaxace v krásné přírodě a smíření, neboť Katova cesta nás povede místy, kudy v minulosti procházeli odsouzení k výkonu svého trestu.

Při této příležitosti jsme opět přivítali naše přátele z partnerského Warmensteinachu, kteří se stali již neodmyslitelnou součástí společenského dění v našem městě. Tentokrát s oběma starosty Warmensteinachu – tím novým, Sebastianem Zwensnerem, ale také s Axel Herrmannem, který v posledních letech doprovázel všechny naše společné projekty a setkání.

Naučná stezka „Katova cesta a katovské právo ve Žluticích“ byla vybudována v rámci společného projektu partnerských měst Žlutice a bavorského Warmensteinachu. Je to pátý společný projekt zaměřený na vzájemné poznávání spolufinancovaný Evropskou unií. První čtyři projekty se týkaly kulturních výměn a setkávání. Tento projekt je naopak zaměřen na rozvoj turismu a cestovního ruchu v obou partnerských regionech. Kromě nově vybudované Katovy cesty tak může být revitalizována a rozšířena také naučná stezka ve Warmensteinachu „Po stopách horníků – Historická těžba na Mittelbergu v Horním Steinachtalu“, která kdysi vznikla jako součást Bavorsko-českého geoparku.

"Ráda bych proto na tomto místě poděkovala všem, kteří se na realizaci tohoto projektu podíleli a podílejí," řekla při slavnostním otevření stezky starostka Žlutic Helena Plitzová.

"Délka trasy je 5 km a vede středně náročným terénem. Je na ní umístěno šest tematických zastavení, přibližujících středověké právo, soudnictví a výkon trestů. Cestou můžete relaxovat pod korunami stromů a těšit se z krásných výhledů na město i do okolí. Průvodcem po stezce je historická postava kata, jehož vyprávění si můžete poslechnout po načtení QR kódu na jednotlivých stanovištích," dodala starostka.

-alfa-

ČTYŘI ROKY PRÁCE PRO ŽLUTICE

Žlutice nejsou jen stavby a investice. Jsou to hlavně lidé, kteří tu žijí.

Vážení občané, čtyři roky volebního období jsou téměř za námi. Když jsem před čtyřmi lety psala svůj první úvodník, netušila jsem, kolik práce, jednání, rozhodování, starostí, ale také radosti nás během tohoto období čeká.

Dnes nastal čas se na chvíli zastavit a ohlédnout se.

Za uplynulé čtyři roky se podařilo ve Žluticích uskutečnit řadu projektů, které mění naše město, a především život v něm.

Investovali jsme do škol, opravili několik ulic a chodníků, rekonstruovali veřejné osvětlení, opravili most do Lomnice a rybníky ve Veselově a Ratiboři.

Připravili jsme 18 stavebních parcel v lokalitě Žlutice Sever pro výstavbu rodinných domů, revitalizovali Velké náměstí a postupně zlepšujeme také dětská hřiště, zeleň a veřejná prostranství.

Velkou pozornost jsme věnovali také tomu, jak se lidem ve Žluticích žije. Vzniklo Komunitní centrum, funguje Senior Expres, Univerzita třetího věku, pravidelná setkávání seniorů i řada aktivit pro rodiny s dětmi. Podařilo se zachovat rehabilitaci, rozšířit služby pečovatelské služby a vytvořit prostor pro mezigenerační setkávání. Velmi si vážím také spolupráce s našimi školami, díky které se podařilo uskutečnit několik významných investic – od nové odborné učebny a modernizace technického vybavení až po rekonstrukci školní kuchyně a sálu ZUŠ.

Žlutice ale nejsou jen stavby a investice. Jsou především lidé, kteří zde žijí. Mám radost, že se podařilo vytvořit nové tradice, jako jsou Velikonoční jarmark, společné zpívání koled nebo sousedská setkání v našich místních částech.

Velmi záslužnou práci odvádějí naše spolky, školy, knihovna, infocentrum, ostatní organizace, dobrovolníci, ale

i jednotlivci, kteří pomáhají vytvářet společenský a komunitní život našeho města.

Posunula se také komunikace města s občany. Vydáváme Žlutický zpravodaj do každé domácnosti, pravidelně informujeme prostřednictvím webu, Facebooku a MUNIPOLISu, pořádáme veřejná setkání a Dny se starostkou. Snažíme se být občanům co nejvíce otevření a dostupní.

Některé projekty, které jsme v uplynulých čtyřech letech připravovali, teprve čekají na své naplnění.

Máme hotovou studii revitalizace území kolem řeky Sřely, připravujeme další opravy ulic a chodníků, rozvoj lokality Žlutice Sever a další projekty, které mohou Žlutice posunout zase o kus dál.

Právě v tom je práce pro město specifická – nikdy nekončí jedním volebním obdobím. Za těmi všemi projekty ale nejsou jen lidé, kteří stojí v čele města. Za každou investicí, každou akcí, každou dotací a každou novou službou je práce mnoha dalších lidí.

Na závěr bych proto chtěla vyjádřit především svůj dík.

Děkuji všem zaměstnancům Městského úřadu Žlutice za jejich každodenní práci, trpělivost a často i práci nad rámec běžných povinností. Děkuji zastupitelům, ředitelům a zaměstnancům našich škol a městských organizací, pracovníkům technických služeb, pečovatelské služby, komunitního centra, knihovny a infocentra.

Děkuji všem spolkům, podnikatelům, dobrovolníkům, projektantům, dodavatelům, partnerským organizacím i institucím, se kterými jsme během těchto čtyř let spolupracovali.

Velké poděkování patří také našemu partnerskému městu Warmensteinach, se kterým jsme společně uskutečnili už několik projektů podpořených Evropskou unií.

A hlavně děkuji vám, občanům Žlutic, Veselova, Ratiboře, Knínic, Protivce a dalších našich částí.

Děkuji všem, kteří přicházíte s nápady, upozorňujete na problémy, pomáháte při akcích, pečujete o své okolí nebo se jednoduše zajímáte o to, co se v našem městě děje.

Ne všechno se podařilo vyřešit. Některé věci trvají déle, než bychom si přáli, a některé úkoly zůstávají před námi.

Ale když se dnes ohlédnou za uplynulými čtyřmi lety, vidím kus práce, který má smysl.

A za to patří poděkování nám všem, kteří jsme k tomu přispěli.

Děkuji vám za důvěru, podporu, spolupráci i za všechny připomínky, které nás posouvaly dál.

Přeji vám krásný podzim a hlavně, ať jsou pro nás Žlutice dobrým místem pro život.

*Helena Plitzová
starostka města Žlutice*

První etapa opravy ulice Na Výsluní

Výstavba rodinných domů v ulici Na Výsluní začala v roce 1974. Od té doby zde neproběhla žádná významnější oprava či rekonstrukce místní komunikace.

V loňském roce zde společnost VaK Karlovy Vary, s finančním příspěvkem města, provedla opravu kanalizace a převzala ji do své správy. Současně byl vyměněn hlavní vodovodní řad a obnoven napojení jednotlivých rodinných domů. Společnost CETIN položila optickou síť pro vysokorychlostní internet a město vybudovalo nové veřejné osvětlení.

Všechny tyto práce se bohužel podepsaly na již nevyhovujícím stavu

komunikace. Vedení města proto rozhodlo o její celkové opravě, která bude postupně realizována v celé ulici. Vzhledem k rozsahu projektu byla oprava rozdělena do čtyř etap. Každý rok by měla být realizována jedna z nich.

V současné době probíhá 1. etapa, která zahrnuje úsek mezi rodinnými domy č. p. 436–439. Zakázku na základě výběrového řízení realizuje společnost RECYS-MACH s.r.o. za cenu 1 459 128 Kč. Stavební práce byly zahájeny 11. září 2026 a jejich dokončení je plánováno do 5. 10. 2026.

Opravovaný úsek je dlouhý 135 metrů a široký 3,5 metru. Nový povrch bude

tvorit asfaltová živičná směs. Součástí opravy je také odvodnění komunikace trativodem po celé její délce s vyústěním do dešťové kanalizace.

Postupnou rekonstrukcí tak chceme zlepšit nejen stav samotné komunikace, ale také celkový komfort a bezpečnost obyvatel této části Žlutice.

Lubor Strejček

Knínice konečně získají přístup k veřejnému vodovodu

V roce 2019 se podařilo rozšířit skupinový vodovod Žlutice do místních částí Veselov a Ratiboř. Nyní přichází na řadu také Knínice, které jsou poslední částí Žlutice bez napojení na veřejný vodovod.

Napojení Knínic na vodovod je důležitým krokem nejen pro současné obyvatele, ale také do budoucna. Přestože jde o malou místní část, nachází se zde také několik rekreačních objektů a její význam může v dalších letech růst i díky blízkosti budované dálnice D6. Zajištění kvalitní a stabilní dodávky pitné vody proto vnímáme jako důležitou součást infrastruktury města.

Tuto investiční akci realizuje Vodohospodářské sdružení obcí západních Čech, jehož je město Žlutice dlouholetým členem.

Projekt zahrnuje vybudování vodovodního řadu a 11 odboček k jednotlivým nemovitostem.

Celkové náklady dosahují 1,88 milionu Kč. Velmi dobrou zprávou je, že se podařilo získat dotaci Karlovarského kraje ve výši téměř 800 tisíc Kč. Díky tomu činí podíl města Žlutice pouze 480 tisíc Kč.

Je to další příklad toho, že i u menších investic má smysl hledat možnosti jejich spolufinancování. Pro město je výsledná částka vzhledem k rozsahu akce velmi příznivá, a především získáme infrastrukturu, která bude sloužit obyvatelům i majitelům

rekreačních nemovitostí po mnoho dalších let.

Práce jsou plánovány na období září až listopad 2026, s dokončením nejpozději do 30. listopadu 2026.

Knínice tak po letech čekání získají přístup k veřejnému vodovodu – něčemu, co dnes považujeme za samozřejmou součást běžného života, ale jehož vybudování v menších místních částech není ani technicky, ani finančně jednoduché.

Helena Plitzová

Most do Lomnice uveden do provozu

Dne 29. září proběhlo za účasti občanů slavnostní otevření zrekonstruovaného mostu přes řeku Střelu směrem do Lomnice, kterou investovalo město Žlutice

Původní most byl ve velmi špatném technickém stavu, a proto jej nahradila nová konstrukce splňující současné bezpečnostní požadavky. Nový most má rozpětí přibližně 28 metrů, průjezdní prostor široký 4,25 metru a jeho součástí je také chodník pro pěší o šířce 0,75 metru.

Samotná stavba trvala sedm měsíců a její náklady dosáhly přibližně 17 mil. Kč.

Po dobu výstavby byla doprava vedena po provizorní panelové komunikaci, která bude po dokončení úprav okolí mostu odstraněna.

Cílem rekonstrukce bylo především zajistit bezpečné a dlouhodobě spolehlivé spojení přes řeku Střelu a zachovat dopravní obslužnost této části města.

Pavel Jelínek

Opravený chodník ve Vítězné ulici

Další z oprav chodníků ve Žlutici byla dokončena ve Vítězné ulici před panelovými domy č. p. 419 až 422. Stávající poškozený asfaltový chodník byl nahrazen novou zámkovou dlažbou. Součástí opravy byla také úprava chodníčků vedoucích k jednotlivým vchodům do panelových domů.

Celkem bylo opraveno přibližně 354 m² chodníků. Náklady na opravu činily přibližně 825 tisíc Kč bez DPH.

Po dokončení stavebních prací byly také obnoveny travnaté plochy, které byly stavbou dotčeny.

VE ŽLUTICÍCH OTEVŘEME ASPOŇ VÝDEJNU LÉKŮ

Hledáme řešení pro zlepšení zdravotních služeb

Dostupnost zdravotní péče je pro obyvatele Žlutic dlouhodobě důležitým tématem. V posledních letech se bohužel situace zhoršila a ve městě dnes chybí praktický lékař pro dospělé i praktický lékař pro děti. Současně nám chyběla také možnost vyzvednout si léky přímo ve Žluticích.

ZATÍM ALESPŇ VÝDEJNA LÉKŮ

Proto máme radost, že se podařilo najít řešení alespoň v této oblasti. Do konce listopadu by měla být ve Žluticích otevřena nová výdejna léčiv.

Výdejna vzniká v prostorách domu na Velkém náměstí, kde dříve sídlila Žlutická teplárenská. Pro tento účel si prostory od městské společnosti pronajalo Město Žlutice.

Příprava výdejny není jednoduchá – prostory musí splňovat řadu přísných požadavků a projekt jejich úprav musel schválit Státní ústav pro kontrolu léčiv. Po dokončení bude prostory schvalovat také hygiena.

Výdejna bude navázána na mateřskou lékárnu v Lubenci a její provoz bude zajišťovat tamní paní lékárnice, se kterou jsme se na spolupráci domluvili. Zpočátku bude otevřena dvakrát týdně.

Provozní dobu budeme postupně přizpůsobovat tomu, jak ji budou lidé

využívat, a od nového roku ji podle zájmu můžeme změnit nebo rozšířit.

STÁLE TAKÉ HLEDÁME LÉKAŘE

Dostupnost praktických lékařů je samozřejmě mnohem složitější otázkou. Město se snaží nové lékaře získat dlouhodobě – zveřejňujeme nabídky, komunikujeme s Karlovarským krajem, zdravotními pojišťovnami, ale také s lékařskými fakultami. Nabízíme rovněž různé formy podpory a benefity. I přesto se zatím nepodařilo lékaře získat.

Je to oblast, kde město může vytvářet podmínky a aktivně lékaře oslovovat, ale nemůže nikoho přimět, aby ve Žluticích svou praxi otevřel. Zájem lékařů o působení v menších městech je obecně nízký a najít vhodného praktického lékaře proto není jednoduché.

Hledání ale nevzdáváme. Věříme, že stejně jako se podařilo najít cestu k otevření výdejny léčiv, podaří se nám časem najít také lékaře, kteří budou chtít ve Žluticích působit.

ODBĚRY KRVY

Vedle toho se podařilo zajistit další službu přímo ve městě – odběry krve, které zde fungují už více než rok a o které je mezi občany velký zájem. I tato služba pomáhá lidem ušetřit cestu za zdravotní péčí do okolních měst.

VÝHLED DO BUDOUČNA

Nová výdejna léčiv je řešením, které může pomoci už nyní. Do budoucna bychom ale chtěli ve Žluticích zajistit plnohodnotnou lékárnu.

OBCHODNÍ CENTRUM I PRO ŽLUTICE

S touto možností počítáme také při přípravě záměru nového obchodního centra s potravinovým řetězcem Penny v lokalitě nad nově zasíťovanými pozemky Žlutice Sever.

S developerem o tomto záměru diskutujeme a jedním z našich požadavků je právě možnost umístění lékárny v rámci budoucího obchodního centra.

Projekt je zatím ve fázi přípravy a smlouva s developerem dosud uzavřena není. Proto nechceme předbíhat, ale pokud se záměr podaří uskutečnit, chceme, aby jeho součástí byla i plnohodnotná lékárna.

Zdravotní péče je pro Žlutice důležitá, a budeme proto dál hledat možnosti, jak její dostupnost ve městě zlepšovat.

Helena Plitzová

Školní kuchyně ve Žluticích prošla modernizací

Ještě před uzávěrkou zpravodaje se v jídelně a kuchyni pilně pracovalo.

Město Žlutice dokončuje rekonstrukci školní kuchyně v místní základní škole, díky které bude modernizováno zázemí kuchyně, zlepšeny podmínky pro práci personálu a zajištěn bezpečnější a praktičtější provoz.

V rámci probíhající rekonstrukce byla upravena dispozice kuchyně a vyměněno kuchyňské vybavení.

Obnovy se dočkaly také některé dveře, omítky a hygienické zázemí.

V kuchyni, umývárkách, na toaletách a ve sprše jsou nové keramické obklady a nevyhovující podlahy nahradily nové protiskluzné dlažby. Nové jsou také nerezové podlahové vpusti, upraveny byly skladovací prostory a vznikne nový denní sklad potravin. Významnou změnou je také nové řešení výdeje jídel určených mimo školu. Dosavadní přeprava vedla přes budovu školy a komplikovalo ji scho-

diště. Nyní je možné jídla vydávat přímo směrem k parkovišti pomocí nové zdvihací plošiny.

Rekonstrukce tak nepřinese jen hezčí prostředí, ale především modernější, bezpečnější a praktičtější zázemí pro každodenní provoz.

Školní jídelna zajišťuje stravování pro žáky základní školy a zároveň připravuje obědy pro cizí strávníky. Od září 2027 bude připravovat stravu také pro děti z nedaleké mateřské školy. Její kapacita je přibližně 250 jídel denně.

V současné době jsou již zrekonstruovány prostory v prvním nadzemním podlaží a kuchyně opět vaří. Rekonstrukce prostor v přízemí bude dokončena do konce října.

Po několikaměsíčních stavebních pracích tak bude školní kuchyně kompletně modernizována a připravena pro další roky svého provozu.

Údržba malé Piety ve Vladořicích

Více než 200 let staré sousoší Piety ve Vladořicích stojící u cesty neda- leko bývalého Altrichterova dvora prošlo letos odbornou údržbou. Drobná sakrální památka, kterou roku 1814 nechali vybudovat místní obyvatelé na východním okraji Vladořic, je od roku 1958 kulturní památkou. Už v roce 2011 proved- lo město Žlutice ve spolupráci se Spolkem okrašlovacím Vladař cel- kovou rekonstrukci tehdy značně poškozeného sousoší.

Nedávný průzkum však ukázal, že ně- které starší opravy již byly poškozené a do kamene mohla pronikat voda. Odborné ošetření proto zahrnovalo především odstranění dožilých tmelů, ošetření poškozených míst a ochranu kamene před dalším poškozováním a biologickým napadením. Samotný kámen je podle průzkumu ve stabil- ním stavu. Cílem péče bylo přede- vším zachovat co nejvíce původního materiálu a prodloužit životnost této nenápadné, ale cenné připomínky historie Vladořic a Žluticka.

Ve Vladořicích se nachází ještě jed- no sousoší Piety z roku 1849 a socha sv. Jana Nepomuckého, která byla po renovaci r. 2014 znovu zapsána na státní seznam kulturních památek.

SKONČILA OBJÍŽĎKA MEZI VESELOVEM A ŽLUTICEMI

Na řadě jsou další etapy, celý obchvat by mohl být hotov už koncem roku

Od 29. září je opět plně průjezd- ná v obou směrech silnice v úseku Žlutice – Veselov, a to pro osobní i nákladní dopravu. Skončila tak téměř pět měsíců trvající objížďka přes Chyši a Bošov, případně přes Čichalov. Přímé spojení Žluticka s krajským městem se tak vrátí do běžného režimu.

Úplná uzavírka části silnice II/205 začala letos v květnu, a to kvůli roz- sáhlým zemním pracím, výstavbě nových konstrukčních vrstev vozov- ky a napojení nové trasy obchvatu na stávající silnici.

Silnice II/205 patří v této části regionu mezi významné krajské komunikace. Před uzavírkou po ní v obou směrech projíždělo více než 1 200 vozidel den- ně, z toho přes 100 nákladních. Ome- zení proto ovlivnilo nejen obyvatele Veselova a Žlutice, ale také dojíždějící z okolních obcí, zásobování a auto- busovou dopravu.

Otevření silnice mezi Veselovem a Žluticí neznamená dokončení celého obchvatu, ale je to první vý- znamná etapa výstavby obchvatu Veselova. Dokončený obchvat odve- de tranzitní dopravu mimo zastavě- né území, zvýší bezpečnost a zlepši plynulost provozu. Nová komunikace zároveň naváže na připravovaný úsek dálnice D6 Bošov–Knínice.

Jeho druhá část ve směru ke křižo- vatce Knínice a budoucímu napojení na dálnici D6 zůstává uzavřena a sta- vební práce zde pokračují. Na zbýva- jícím úseku se dokončují konstrukční vrstvy vozovky, křižovatkové úpravy, propustky a napojení na stávající sil- niční síť. Následovat bude pokládka zbývajících asfaltových vrstev, insta- lace dopravního značení a bezpeč- nostních prvků i úpravy okolního terénu.

Křižovatka u Knínic bude dokončena v návaznosti na další výstavbu ob- chvatu a jeho budoucí napojení na dálnici D6. Po zprovoznění celého projektu vznikne plynulé dopravní spojení, které odvede významnou část dopravy mimo Veselov.

Obchvat Veselova je vedený v neza- stavěném území západně od obce. Jeho celková délka činí přibližně 1,5 kilometru. K technicky nejnároč- nějším částem projektu patří rozsáhlé zemní práce a výstavba násypových těles, jejichž výška místy přesahuje osm metrů. Na hlavní části nové ko- munikace bylo použito přibližně 43 tisíc metrů krychlových zeminy. Sta- bilitu násypů zajišťuje střídání ztu- žujících a poddajných konstrukčních vrstev.

Součástí stavby je také nový most přes místní biokoridor, několik pro-

puštěk, nové křižovatky a sjezdy, odvodnění komunikace a přeložka vodovodu.

Původní harmonogram prací počítá s dokončením stavby v červnu 2027. Podle současného postupu by však mohl být celý obchvat včetně křižo- vatky Knínice dokončen již do kon- ce roku 2026. Termín bude záviset zejména na dalším průběhu prací a klimatických podmínkách v závěru stavební sezony. Celkové náklady činí necelých 100 milionů Kč. Investorem stavby je Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje a projekt je reali- zován za finanční podpory Státního fondu dopravní infrastruktury a Kar- lovarského kraje. Stavbu provádějí společnosti Komunikace Sokolov s.r.o. a RECYS-MACH s.r.o.

Redakce, zdroj online

Občan by měl mít možnost vyřídit své záležitosti jednoduše a ideálně na jednom místě

V minulém vydání našeho zpravodaje jsme přinesli první část rozhovoru s tajemníkem Městského úřadu Žlutice Ing. Radkem Voborníkem. Dnes se blíže podíváme na vlastní fungování úřadu a na úkoly, které před ním stojí.

Co očekáváte od zaměstnanců úřadu a co mohou očekávat oni od vás?

Profesionalitu, odpovědnost za vlastní práci, slušné jednání s občany a ochotu spolupracovat s kolegy. Myslím, že dobrý úředník není jen ten, kdo dokonale zná příslušný předpis. Musí ho také umět správně použít a jeho dopady srozumitelně vysvětlit člověku, který se v něm pochopitelně orientovat nemusí. Ode mě mohou zaměstnanci očekávat jasná pravidla. Navíc principy, které požadují od ostatních, se snažím dodržovat i sám. Samozřejmě ani já nejsem neomylný a mohu udělat chybu. Podstatné podle mě je umět si ji přiznat, napravit ji a neopakovat.

Jaký je rozdíl mezi vaší rolí a rolí starosty? Jak by měla vypadat jejich dobrá spolupráce?

Role starosty a tajemníka jsou rozdílné. Obě vycházejí ze zákona o obcích. Starosta je voleným představitelem města, zastupuje město i navenek a nese politickou odpovědnost vůči občanům a zastupitelstvu.

Tajemník je profesionálním úředníkem, jehož úkolem je řídit městský úřad a odpovídat za jeho řádné fungování. Úřad přitom plní jak úkoly související se samosprávou města, tak významnou část státní správy, kde se postupuje podle zákonů a dalších právních předpisů. V každodenní praxi se samozřejmě činnost samosprávy a úřadu v mnoha bodech potkává, a proto je dobrá spolupráce mezi starostou a tajemníkem zásadní.

Podle mě musí stát hlavně na vzájemném respektu, otevřené komunikaci a informovanosti. Vedení města musí od úřadu dostávat kvalitní a pravdivé podklady pro svá rozhodnutí a úřad zase potřebuje znát priority samosprávy. Pokud každý respektuje své kompetence, mohou se obě role velmi dobře doplňovat.

Úřad je současně institucí města a vykonává také státní správu. Je podle vás pro občany srozumitelné, co město může samo rozhodnout, a co už musí úřad dělat podle zákona?

Úplně srozumitelné to být nemusí a občanovi se ani nedivím. Někdo

chodí „na úřad“, někdo „na radnici“, někdo „na město“ a občas stále slyšíme i tradiční „jdu na výbor“. Z pohledu občana je to často pořád jedna budova.

Rozdíl mezi samosprávou a výkonem státní správy pro něj většinou není podstatný až do okamžiku, kdy zjistí, že město určitou věc jednoduše nemůže rozhodnout podle své vůle.

V samosprávných záležitostech rozhodují orgány města v rámci svých zákonných kompetencí. U přenesené působnosti státní správy ale musí úředník rozhodovat podle zákona a příslušných správních předpisů. Starosta, rada ani zastupitelstvo pak nemohou určit, jak má konkrétní správní řízení dopadnout.

Myslím, že právě vysvětlování tohoto rozdílu občanům je také součástí naší práce.

Dostáváte se někdy do situace, kdy občan očekává od úřadu určité řešení, ale zákon ho jednoduše neumožňuje?

Ano, a není to nic výjimečného. Z pohledu občana může být jeho požadavek naprosto logický, pochopitelný a třeba i spravedlivý, ale zákon někdy umožňuje pouze určitý postup.

Podle mě nestačí člověku říct: „To nejde.“ Pokud něco skutečně nejde, měl by úředník dokázat srozumitelně vysvětlit proč.

Občan nemusí z úřadu vždy odcházet s rozhodnutím, jaké si představoval. Měl by ale odcházet alespoň s pocitem, že mu někdo naslouchal, jeho situací se zabýval a že rozumí tomu, proč úřad postupoval právě tak, jak postupoval.

Když přijdu na úřad jako občan, co mám právo očekávat?

Především slušnost, rovný přístup, profesionalitu a srozumitelnou komunikaci. Úřad je veřejná služba, která se samozřejmě musí pohybovat v mezích zákona.

Co je podle vašeho názoru pro občany při jednání s úřadem nejsložitější?

Často už samotná orientace v systému veřejné správy. Máme obecní úřady, obce s rozšířenou působností, krajský úřad, úřad práce, finanční úřad, správu sociálního zabezpečení a mnoho dalších institucí. Běžný člověk opravdu nemusí vědět, kam přesně jeho konkrétní životní situace patří.

Druhou komplikací je množství a rychlost změn právních předpisů. To, co člověk vyřizoval určitým způsobem před několika lety, dnes už může fungovat úplně jinak.

Určitým paradoxem je i digitalizace. Pro někoho představuje obrovské zjednodušení, pro jiného může být obtížnou bariérou. Proto musí ještě nějakou dobu fungovat oba světy vedle sebe – moderní elektronické služby i možnost osobního jednání s člověkem na úřadě.

Jak by se podle vás mohla činnost úřadů zjednodušit?

Pokud bych měl vybrat jeden obecný princip pro veřejnou správu jako celek, prosazoval bych jednoduché pravidlo: nepožadovat po občanech opakovaně údaje, který už stát jednou k dispozici má. To by samozřejmě vyžadovalo efektivní a hlavně bezpečné propojení jednotlivých státních systémů a registrů.

Zůstaňme u digitalizace: Co vše může občan vyřídit z domova a kde vidíte prostor pro zjednodušení?

Možností je dnes podstatně více, než řada lidí tuší. Prostřednictvím Portálu občana, datové schránky, Portálu dopravy, ePortálu ČSSZ, klientské zóny Jenda a dalších státních služeb lze z domova získávat různé výpisy, kontrolovat údaje vedené v registrech nebo vyřizovat část záležitostí kolem dokladů, řidičského oprávnění, sociálního zabezpečení či dávek.

Obdobné to je v případě Registru zastupování, který postupně umožňuje, aby člověk při vyřizování některých záležitostí za jinou osobu nemusel pokaždé předkládat papírovou plnou moc, ale příslušný úřad si jeho oprávnění k zastupování mohl ověřit elektronicky. Elektronických služeb máme již poměrně hodně, jenže občan musí nejprve vědět, že vůbec existují a kde je najde.

Ideální veřejná správa podle mě však není ta, která má nejvíce portálů a aplikací, ale ta, kde člověk svoji životní situaci vyřeší co nejjednodušeji, srozumitelně a pokud možno na jednom místě.

Připravila Alena Faberová

DOKONČENA OPRAVA KAPLE SV. VÁCLAVA V PROTIVCI

U příležitosti letošní Svatováclavské pouti 28. září byla do kopule kaple sv. Václava v Protivci, která v minulých týdnech prošla rekonstrukcí, vložena schránka s několika listinami pro budoucí generace: Kromě aktuálního vydání Žlutického zpravodaje jako zrcadla současného dění také listina z roku 1929, která byla nedávno nalezena na půdě muzea a jejíž originál je uložen ve sbírkách Karlovarského krajského muzea, také nový pamětní list z roku 2026. V roce 2011 byla vložena do kopule kaple jiná schránka obsahující pamětní listiny. Každopádně budou moci nálezci schránek porovnat život v Protivci na počátku 20. století s dobou, ve které žijeme my dnes a ve které budou žít oni.

STŘÍPKY Z HISTORIE KAPLE A OBCE PROTIVEC

Na místě té dnešní stála už na počátku 16. století kaple menší, patrně zasvěcená Panně Marii Karmelské. V roce 1848 byla místo ní z prostředků obce postavena nová klasicistní kaple Panny Marie. Roku 1883 ji nechal přestavět žlutický farář Anton Scherzer, který pocházel z Protivce. Dne 14. května 1883 byla nově upravená kaple vysvěcena a zasvěcena sv. Václavovi. Za vybrané peníze byl pořízen nový obraz sv. Václava a původní obraz Panny Marie Klatovské byl přemístěn na zadní stranu oltáře. Pražská konzistoř pak v prosinci 1886 povolila konání mší v kapli na svátek sv. Václava 28. září. Tím byl položen základ pro konání dnešní Svatováclavské pouti.

Původní zvon kaple sv. Václava byl za druhé světové války zrekvírován. Po válce byl zhotoven zvon nový, který byl slavnostně vysvěcen 12. 7. 1948. V témže dni byla v Protivci odhalena také busta prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka, která byla později odstraněna a ukryta. Po pádu komunistického režimu se roku 1990 opět vrátila na své místo.

Významnější poválečné opravy kaple proběhly v letech 1969, 1989, 2008 a 2009 - tehdy náklady činily 100 000 Kč.

Poslední rekonstrukce, jejíž cena se vyšplhala na 296 500 Kč, se uskutečnila letos.

Protivec leží v nadmořské výšce 518 metrů na ploše 8,14 km². K obci historicky patřily také usedlosti u dnešního nádraží, bývalý Dolský mlýn a zaniklé samoty Karlshütte a Ziegelhütte. První písemná zmín-

ka o Protivci pochází z roku 1226. Ve 14. století je doložena místní tvrz. Později byla ves začleněna k chyšskému panství, k němuž náležela až do roku 1848. Roku 1850 se Protivec stal samostatnou obcí v politickém okrese Žlutice. V polovině 19. století zde vznikla německá škola. V roce 1890 zde žilo 300 lidí, z toho pouze dva Češi. Roku 1931 měl Protivec 357 obyvatel, z toho 25 bylo české národnosti. V roce 1931 byla v přístavbě domu čp. 1 otevřena první jednotřídní česká škola, kterou navštěvovalo 8 žáků (údaj z r. 1932), později také některé německé děti. Škola fungovala do roku 1938. Ves

byla především zemědělská, s hospodářskými usedlostmi a mlýnem. Dne 26. 6. 1897 bylo otevřeno železniční nádraží na trati Rakovník–Žlutice–Bečov s odbočkou směrem na Bočov. Osobní doprava na úseku Protivec–Bočov byla ukončena v roce 1996. Po roce 1945 bylo původní německé obyvatelstvo odsunuto a obec byla nově osídlena obyvateli z vnitrozemí. Mnohé domy a hospodářství postupně zanikly a počet obyvatel se během deseti let výrazně snížil. Přesto Protivec zůstal živým místem a jeho paměť nebyla zcela přerušena.

Redakce (z dostupných zdrojů)

Svatováclavská pouť – žijící tradice a příležitost k setkávání

28. září patří v Protivci tradičně svatováclavské pouti. Ani letos tomu nebylo jinak a můžeme říct, že se pouť opravdu vydařila. Přálo nám nádherné slunečné počasí a odpoledne bylo jako stvořené pro setkávání a společné chvíle.

Letos se v Protivci sešlo téměř 100 poutníků. Bylo milé vidět, jak se potkávají sousedé, přátelé, rodiny i ti, kteří se do Protivce vrací právě při této krásné tradiční příležitosti.

Nechyběla dobrá nálada, milá setkání a především příjemná atmosféra, která ke svatováclavské pouti neodmyslitelně patří.

Takové chvíle nám připomínají, jak cenné jsou tradice, které nás spojují a dávají nám příležitost na chvíli se zastavit, potkat se a užít si společně krásný den.

Děkujeme všem, kteří letošní svatováclavskou pouť navštívili a pomohli vytvořit její krásnou atmosféru. Budeme se těšit zase příští rok!

V příštím vydání zpravodaje vám přineseme fotografické ohlédnutí a bližší připomenutí tohoto krásného svatováclavského odpoledne.

Akci uspořádalo město Žlutice ve spolupráci se spolky.

Alena Adámková

NAŠE ŠKOLA OČIMA TĚCH, KTEŘÍ TU BYLI PŘED NÁMI

„Určitě bych šel zase tam, kde jsou děti, které to potřebují nejvíc. Do speciální školy nebo podobného zařízení,“ říká učitel, vychovatel a ředitel MIROSLAV ŠTĚCHA.

V dalším díle našeho seriálu se tentokrát podíváme trochu jinak než do budovy základní školy. Zavítáme ke škole, která ve Žluticích po mnoho let vzdělávala děti se speciálními vzdělávacími potřebami a jejíž historie je neodmyslitelně spojena se jménem pana Miroslava Štěchy.

Jeho profesní cesta rozhodně nebyla přímočará. Původem z Tábora, vystudovaný speciální pedagog a také učitel zeměpisu a biologie, se do Žlutic dostal vlastně náhodou.

Během svého života působil jako učitel, vychovatel, vedoucí pracovník i ředitel. Pracoval na základní škole, ve výchovném ústavu, v dětském zařízení v Chyši a nakonec dlouhá léta na žlutické zvláštní škole, kde našel profesní místo, k němuž se dodnes vrací s největšími sympatiemi.

Je mu 86 let a na otázku, jak dlouho působil ve školství, odpovídá s úsměvem: „Je mi 86... bylo mi.“

Humor ho evidentně neopustil ani po letech.

JEN ABY TO NEMĚLO NIC SPOLEČNÉHO S MATEMATIKOU!

Po maturitě na gymnáziu neměl Miroslav Štěcha úplně jasno, čemu by se chtěl v životě věnovat. Věděl prý jen jednu věc – že jeho budoucí povolání nesmí mít nic společného s matematikou.

„A tak jsem si vybral studium pro učitele druhého stupně základní školy, obor biologie a zeměpis. Moje první štace po státních zkouškách byly Karlovy Vary, škola Julia Fučíka, už mnoho let neexistuje. Bylo to jen pár měsíců, pak mě čekala ještě vojna. Po dvou letech válčení jsem se marně dožadoval svého prvotního místa v Karlových Varech.“

Po škole nastoupil do Karlových Varů na tehdejší základní školu Julia Fučíka. Po vojně se však jeho profesní cesta začala ubírat směrem, který původně vůbec neplánoval.

„Obor školství mě poslal do Žlutic. Tamní škola byla nová, moderní a v zanedbaném městečku se vyjímal jako perla. Uvítal mě zástupce ředitele pan Čihák slovy: „Kdo tě sem poslal chlapce, já nevím, kam tě dát.“ V této chvíli bych se nejraději obrátil a utekl. Ale nakonec z nouze cnot. Pár dnů supluji ve třetí třídě, načež mi pan Čihák oznámil, že ráno pojedou do Valče dělat na pár týdnů vychovatele v dětském domově.“

PRÁCE, KTERÁ HO BAVILA

Ve Valči se mu práce vychovatele natolik zalíbila, že tam zůstal celý rok. Později se však jeho životní i profesní cesta opět změnila a společně se svou první ženou, kterou tam poznal, se vrátil do Žlutic.

Zatímco jeho žena začala učit na zdejší základní škole a později stála u zrodu žlutické zvláštní školy, Miroslav Štěcha našel práci ve výchovném ústavu pro chlapce s poruchami chování.

Na tuto část svého života vzpomíná velmi rád.

„Bylo to pole neorané, které časem vydávalo dobrou úrodu. Snažili jsme se děti vést hlavně k práci a k tomu, aby dokázaly normálně fungovat v životě.“

Jeho působení zde však skončilo v době politických změn počátkem normalizace. Tehdy tu je už tři roky ředitelem. Jako nestraník se dostal do situace, kdy už pro něj nebylo možné pokračovat ve vedoucí funkci.

„Jednou přijel inspektor z Plzně, vytáhl papír a bylo to. Buď zůstanu na nenápadném místě ve školství, a když nepodepíšu, budu úplně propuštěn ze školství a budu se muset živit jinak. Byl jsem přinucen k podepsání vlastní fingované žádosti o rozvázání pracovního poměru. Víc o tom neřeknu, byly to věci, kterým by dnes, zejména mladí lidé, nevěřili.“

KAM TEĎ?

„Získal jsem místo vychovatele v Chyších jako vychovatel ve škole v přírodě ONV Most. Práce mě nenaplnovala, byla to diskvalifikace, jednalo se spíš jen o vycházky do přírody a dohled nad dětmi. Jako vychovatelky tam pracovaly převážně ženy z domácnosti. Byly tam však výhody, které bych jinde nedostal – předně tam neexistovaly výplachy mozků ve formě politických školení a roků stranické výchovy a dále mi hodný pan ředi-

tel umožnil dostudovat speciální pedagogiku na Pedagogické fakultě UK v Praze, ač nemusel. I takoví lidé se v té době našli.

Mostečtí „soudruzi“ mi také dokonale vybavili výtvarný ateliér, co jsem chtěl, to jsem dostal. Takže jsem s dětmi tvořil, byly tam talenty, s nimiž jsme sklízeli ocenění ve výtvarných soutěžích. Ale nepřestal jsem věřit, že se jednou vrátím do svého oboru.“

Jeho osobní život navíc zasáhla těžká tragédie. Jeho žena vážně onemocněla a během krátké doby zemřela.

„Byla to zoufalá situace, bydleli jsme ve Žluticích a já nevěděl co bude dál.“

Člověk není sám, vždy se najde někdo, kdo mu v nejtěžší chvíli pomůže. A nakonec se otevřela cesta zpět do školy. Po dvou letech si domů přivedl druhou ženu, byla to učitelka ze zvláštní školy, znala se dobře s jeho první ženou i s jeho dětmi.

TAM JSEM NAŠEL SVÉ MÍSTO

Na žlutickou zvláštní školu nastoupil v druhé polovině sedmdesátých let a zůstal zde až do odchodu do důchodu. Od roku 1990 školu vedl jako ředitel. Roku 1990 byl plně pracovně i morálně rehabilitován, ale co naplat, pět let ve „vyhnanství“ nemůže nic vynahradiť.

„Opravdu se mi tam strašně líbilo,“ říká bez váhání.

Škola se postupně rozrůstala. K původní budově „pod kašany“ získala také další prostory v bývalých jeslích. Škola tak měla dvě budovy, více tříd i dílny.

Mladší děti zůstávaly v budově pod kašany, starší žáci docháze-

li do druhé budovy. Ve škole bylo v některých obdobích až osm tříd, počty žáků byly vzhledem k jejich potřebám omezené.

Každý pedagog učil podle potřeby různé předměty a důležitou součástí vzdělávání byla příprava žáků na budoucí život.

„Směřovalo to k tomu, aby se děti mohly něčím vyučit. Každé z nich mělo mít možnost najít si nějaký obor a později se uplatnit.“

A právě to považoval za jeden z nejdůležitějších úkolů školy.

„Na té zvláštní škole mě to opravdu bavilo. Byli jsme vedeni k tomu, abychom dětem necpali do hlavy něco, co v životě nikdy nevyužijí. Důležité bylo naučit je pracovat, komunikovat, chovat se slušně a co nejlépe je připravit na život.“

KDYBY SI DNES MOHL VYBRAT ZNOVU?

„Určitě bych šel zase tam, kde jsou děti, které to potřebují nejvíc. Do speciální školy nebo podobného zařízení.“

„Naše práce dávala smysl“

Za jednu z nejsilnějších vzpomínek považuje setkání, které se odehrálo teprve před několika lety.

„Zastavila tady tři auta a přijeli nás navštívit bývalí žáci. Byli to lidé, kteří chodili do zvláštní školy ve Žluticích. Z asi patnácti bývalých žáků bylo deset vyučených, všichni pracovali, slušně žili a jeden chlapec si údajně v armádě dodělal maturitu.“

Na okamžik se zastaví a dodává:

„Bylo to strašně milé. V tu chvíli jsem si říkal, že naše práce opravdu dávala smysl.“

A možná právě tato vzpomínka nejlépe vystihuje jeho pohled na učitelskou profesi.

Úspěchem podle něj nebyla jen dobrá známka nebo zvládnuté učivo.

Úspěchem bylo, když se bývalí žáci dokázali v životě postavit na vlastní nohy.

„Všichni byli úspěšní v životě,“ říká jednoduše.

Výtvarná výchova, sloh a možnost mluvit

Přestože jako ředitel školy nesl odpovědnost za její chod, zůstával také učitelem. Měl svůj úvazek a učil v několika třídách.

Obzvlášť rád vzpomíná na výtvarnou výchovu. Sám měl vždy blízko k malování a tvoření.

Důležitou součástí jeho hodin však bylo také vyjadřování.

„Měl jsem rád třeba sloh. Děti musely mluvit, vyprávět. Měly prostor říct, co si myslí.“

A právě schopnost s dětmi komunikovat považoval za zásadní.

„Ty děti měly často velkou fantazii. A rozhodně nebyla nouze o veselé příhody.“

ZE ŠKOLNÍ KRONIKY

Vzpomínky pana Miroslava Štěchy doplňují také zápisy ze školní kroniky, kterou po dlouhá léta vedl. Nabízejí pohled na to, jak tehdy škola přemýšlela o své práci a jaké cíle si stanovovala.

Jedna myšlenka se v jeho kronikářských zápisech opakuje velmi často – škola neměla být pouze místem, kde se děti učí jednotlivým předmětům. Jejím úkolem bylo připravit je na život.

Pan Štěcha ve svých zápisech zdůrazňuje význam samostatnosti, práce, slušného chování a schopnosti fungovat mezi ostatními lidmi. Každé dítě podle něj potřebovalo najít oblast, ve které může uspět.

A právě možnost prožít úspěch považoval za velmi důležitou.

V kronice se objevuje také myšlenka, která dobře vystihuje jeho dlouholetý pohled na práci školy:

„Dlouhodobým cílem naší školy je vychovat z našeho žáka tzv. slušného člověka.“

Děti byly vedeny k základním pravidlům soužití, k práci, samostatnosti i vzájemné pomoci. Škola se snažila připravit je na život tak, aby po jejím ukončení dokázaly najít své místo ve společnosti.

Z dnešního pohledu se samozřejmě změnila nejen podoba školy, ale také jazyk, kterým o vzdělávání a dětech mluvíme. To, co však ze zápisů pana Štěchy zůstává zřejmé, je snaha hledat u každého dítěte jeho možnosti a dát mu šanci něco dokázat.

A právě to potvrzuje i jeho vzpomínka na bývalé žáky, kteří se po letech přijeli podívat do Žlutic.

Možná právě v tom spočívala jeho představa skutečného úspěchu školy – ne v tom, kolik si dítě zapamatuje, ale v tom, zda jednou dokáže dobře žít svůj vlastní život.

ŠKOLA A RODINA BY MĚLY DRŽET POSPOLU

Když se pana Štěchy ptám na současné školství, nezastírá, že některé změny nevnímá úplně pozitivně.

„Mám pocit, že děti mají dnes mnohem více vědomostí, než jsme měli my. Ale někdy si říkám, jestli toho není až příliš. Kolik z toho skutečně v životě využijí?“

Za velmi důležitou považuje také spolupráci školy a rodiny.

„Vždycky jsem zastával názor, že rodina by měla držet se školou. Měla by tam být spolupráce. A mám pocit, že dnes tomu tak vždycky není.“

DO DŮCHODU SE TĚŠIL

Po dlouhých letech ve školství přišel čas odejít do důchodu. Pan Štěcha se však na tuto životní etapu těšil.

„Měl jsem strašně moc zálib, které mi zabíraly hodně času,“ vysvětluje.

Věnoval se čtení, psaní, malování a dalším činnostem. Dnes mu některé z nich komplikují zdravotní potíže s očima.

„Musel jsem omezit čtení, psaní i malování. Vydržím vždycky jen chvíli. Větší věci ještě zvládnou, ale už to není jako dřív.“

A chybí mu práce s dětmi?

Odpověď přichází okamžitě a s úsměvem:

„Ne.“

SLOVA NA ZÁVĚR

Na otázku, jak by jednou větou popsal školu a děti, se kterými během svého života pracoval, neodpovídá vlastními slovy.

Sáhne po verších básníka Jana Hory:

*Těm jedině, kdo trpí, dětem,
jež mají pohled jiný,
jichž ruce nikdy, nikdy nikomu neublížily,
podejte své ruce.*

A možná právě tato slova nejlépe vystihují celý životní příběh učitele, vychovatele a ředitele, který nakonec našel své skutečné profesní místo právě mezi dětmi, které potřebovaly více trpělivosti, podpory a pochopení.

„Naše práce dávala smysl,“ říká dnes pan Miroslav Štěcha. A po jeho vyprávění je těžké s tím nesouhlasit.

M. Riesová, V. Bónová

Malířská vášeň Miroslava Štěchy, kterou u něj rozvinul už jeho tatínek, je u něj doma patrná na každém kroku.

Foto: Jan Borecký

VSTOUPILI JSME DO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU: Ať je pro všechny, kteří tvoří naši školu, úspěšný a dobrý!

Loňští devátáci už zasedli do lavic v jiných školách. Přejeme těm letošním, aby byl na konci školního roku jejich vstup do života také tak optimistický a veselý.

Foto archiv školy

Po letních prázdninách se v úterý 1. září školní chodby naší školy znovu zaplnily žáky, učiteli a dalšími pedagogickými profesemi. Odstartoval tak nový školní rok 2026/27.

PŘÍPRAVY NA START

Tradičně tomu však předcházela spousta práce - opravovalo a uklízelo se a vše se chystalo na zahájení školního provozu.

Samozřejmě, že v posledních srpnových týdnech se chystali i učitelé. Přípravovali materiály, plánovali výuku a promýšleli školní akce.

ŽÁCI A PEDAGOGOVÉ

Do 13 tříd naší školy dorazilo přes 250 dětí. Prvnáčků nastoupilo dvaadvacet. Několik ročníků se dělí na dvě třídy, většina je však pouze po jedné třídě. Třídy jsou tedy různě početné. Přes třicet žáků máme ve čtvrté třídě. I v této třídě se děti na hlavní předměty dělí.

Do školy nastoupili i dva noví, zkušení učitelé – Mgr. Marcel Bizoň a Mgr. Štěpán Vítovec. Již řadu let jsme zvyklí na důležitou pomoc asistentů pedagoga. Těch ve škole pracuje jedenáct.

NABÍDKA ZÁJMOVÉ ČINNOSTI

Děti mají také možnost navštěvovat tři oddělení školní družiny a jedno oddělení školního klubu. Pro aktivní využití volného času jsme nabídli dětem deset zájmo-

vých kroužků vlastních a dva další externí. Kroužky jsou skvělou příležitostí, jak rozvíjet své zájmy, naučit se něco nového a zároveň poznat spolužáky z jiných tříd. A kdo ví – možná právě ve školním kroužku někdo objeví svůj nový koníček nebo talent. Proto bychom byli rádi, abychom jich mohli otevřít co nejvíce.

STARTUJE TAKÉ ZUŠ

Školní rok se pochopitelně rozběhl také v ZUŠ. Ta ve třech studijních oblastech aktuálně vzdělává 155 žáků. Ti jsou nejen za Žlutic a nejbližšího okolí, ale studují také na pobočce v Bochově. V naší ZUŠ se

žáci mohou tradičně studovat obory hudební, výtvarný a také taneční.

REKONSTRUKCE ŠKOLNÍ KUCHYNĚ

Začátek září byl v základní škole poznamenán dokončováním rekonstrukce školní kuchyně. Akce se rozeběhla již v červnu a je financována zřizovatelem díky dotaci z Operačního programu Spravedlivá transformace.

Vzhledem k dokončovacím pracím jsme řešili různé provizorní možnosti zajištění stravování. Nebylo to jednoduché, vše muselo splňovat hygienická i provozní pravidla. Díky vstřícnosti všech, kdo se na zajištění jídel pro děti podíleli a za tolerance různých provozních a pedagogických komplikací se to podařilo zvládnout. Uvedené složitosti nebyly příjemné, ale cíl – mít po mnoha desetiletích nově zrekonstruovanou školní kuchyni – za to stál. Poděkování patří Penzionu Harmonie, konkrétně panu Luďku Cívínovi, který nám vyšel vstříc při zajištění obědů, stejně jako všem ostatním, kteří se na dočasném řešení podíleli.

VZDĚLÁVÁNÍ NA PRVNÍM MÍSTĚ

Ať už bude letošní školní rok plný nového poznání, osvojených dovedností, školních úspěchů a dalších zajímavých zážitků, jisté je, že celou školní komunitu čeká společná cesta k naplňování vzdělávacích cílů.

Přeji všem žákům, jejich rodičům, ale také učitelům a dalším zaměstnancům školy úspěšný a pohodový školní rok 2026/27.

Luděk Svoboda, ředitel školy

Žáci sedmých tříd vyrazili hned na začátku školního roku na krátkou adaptační aktivitu spojenou s pochodem částí Stezky Českem v Krušných horách na trase Potůčky – Horní Blatná – Boží Dar. Foto: archiv školy.

SEDMÁCI SE VYDALI NA PUTOVÁNÍ PO HORÁCH

Na cestu jsme se vydali 2. září. Hromadnou dopravou jsme dorazili do Potůček a odtud jsme si odskočili na krátkou návštěvu do neda-

lekého Johanngorgenstadtu, kde jsme navštívili ukázkový důl Frisch Glück. Čekala nás velmi zajímavá prohlídka, během které jsme se dozvěděli spoustu informací o těžbě a historii hornictví v Krušných horách.

Po návštěvě dolu jsme vyrazili oklikou směrem k Horní Blatné. Cestou jsme si prohlédli Blatenský příkop, vystoupali na Blatenský vrch a navštívili Vlíčí jámy. Výlet byl nejen zajímavý, ale také pořádně náročný! Po vskutku vyčerpávající cestě jsme konečně dorazili do hotelu Modrá hvězda, kde na nás čekalo zasloužené ubytování. Večeře byla výborná, teplá sprcha příjemná a postel měkká.

Bylo to fajn... až do chvíle, než nás následující ráno probudil budík!

Po brzké snídani jsme vyrazili směrem k Božímu Daru. Tam jsme navštívili základnu Horské služby, kde nám její člen poutavě vyprávěl o práci horských záchranářů. Jeho zajímavé povídání však náhle přerušila vysílačka – právě přišlo hlášení k výjezdu. Mohli jsme tak na vlastní oči vidět, že práce horské služby rozhodně není žádná nuda. Pak už nás čekala cesta domů. Opět hromadnou dopravou jsme dorazili v odpoledních hodinách, unavení, ale plní zážitků a nových poznatků.

A proč jsme se vlastně stali „stezkaři“? Protože jsme si během dvou dnů prošli pořádný kus Krušných hor, poznali jejich historii, přírodu i lidi, kteří v nich pomáhají.

Vendula Kuchtová, Eva Svobodová

PRVNÁČCI POPRVÉ ZASEDLI DO ŠKOLNÍCH LAVIC

V úterý 1. září jsme v naší škole přivítali naše nejmladší školáky – letošní prvňáčky. Pro děti byl tento den významným okamžikem, protože poprvé usedly do školních lavic a vykročily na cestu plnou nových poznatků, zážitků, dobrodružství a nových kamarádství. Slavnostní přivítání letos proběhlo netradičně v areálu školy, ve venkovní učebně. Na naše prvňáčky zde čekal pan ředitel společně se starostkou města Žlutice, kteří děti přivítali a popřáli jim mnoho úspěchů, radosti a hezkých chvil strávených ve škole. První školní den byl pro děti plný očekávání a možná i trošky ner-

vozity. Brzy však obavy vystřídala zvědavost a radost z nového prostředí. Prvňáčci se seznámili se svou třídou, paní učitelkou, novými spolužáky, ale také s paní asistentkou a druhým pedagogem, kteří budou ve třídě během školního roku společně působit. Postupně tak začali poznávat nejen své nové prostředí, ale i všechny, kteří je budou na jejich první školní cestě provázet.

Do nového školního roku jsme ale nevstoupili jen společně s dětmi. Hned ve čtvrtek 3. září jsme se setkali také s rodiči na úvodní třídní schůzce. Společně jsme si předsta-

vili důležité informace týkající se školního roku, organizace výuky a běžného fungování třídy. Setkání bylo také příležitostí k prvnímu společnému setkání a navázání spolupráce mezi školou a rodiči. Naším prvňáčkům přejeme, aby se jim ve škole líbilo, našli si zde spoustu kamarádů a každý den objevovali něco nového. Ať je jejich první školní rok plný radosti, úsměvů, hezkých zážitků a malých i velkých úspěchů.

PŘEJEME JIM ŠTASTNÝ START DO JEJICH PRVNÍ ŠKOLNÍ ETAPY!

Bc. Sabina Bízková

SPOLEČNĚ JSME PŘIPRAVILI ZÁZEMÍ PRO DALŠÍ ROK

O prázdninách se v mateřské škole čile pracovalo

Nový školní rok 2026–2027 jsme v mateřské škole přivítali s radostí a také s několika významnými změnami. Od 1. září 2026 navštíví naši mateřskou školu celkem 70 dětí, které jsou rozděleny do čtyř tříd. Z okolních vesnic dojíždí 21 dětí.

Letošní prázdniny nebyly pro nás jen obdobím odpočinku. Ve škole proběhly významné opravy, které byly zaměřeny především na zlepšení technického stavu a prostředí, ve kterém děti každý den tráví svůj čas. V pavilonu B došlo k opravě kanalizačních rozvodů, sanaci podlah a položení nových podlahových krytin. Ve třídách Krtečků a Včelek prošly rekonstrukcí také umývárny. Byla instalována nová umyvadla a vodovodní baterie, byly obnoveny obklady stěn a provedeno napojení na nové rozvody vody, které byly zrekonstruovány již v loňském roce. I tyto úpravy významně přispěly ke zlepšení prostředí a komfortu dětí. Celkové náklady dosáhly téměř 500 000 Kč. Poděkování patří městu, díky jehož finanční podpoře bylo možné tyto nezbytné opravy uskutečnit. Část finančních prostředků byla uhrazena z rezervního fondu školy, který jsme mohli využít díky dlouhodobému a zodpovědnému hospodaření s finančními prostředky.

Ještě nedávno byli předškoláky a loučili se s mateřinkou. Dnes si již zvykají na školní lavice a nové povinnosti i radosti ve „velké“ škole. Foto: archiv

Realizace stavebních prací však nebyla jedinou výzvou, kterou jsme během prázdnin zvládli. S přípravou školy na nový školní rok se pojí také mnoho práce, která není na první pohled vidět. Velké poděkování proto patří všem zaměstnancům mateřské školy, kteří se podíleli na úklidu, přípravě tříd i celého areálu po probíhajících opravách. Zvláštní ocenění si zaslouží také naše paní učitelky, které se vedle své pedagogické práce pustily i do celé řady praktických činností. Samy se podílely například na instalaci ochranných sítí kolem

hřiště, výmalbě tříd nebo stěhování a uspořádání nábytku. Díky jejich ochotě, nasazení a týmové spolupráci se podařilo připravit mateřskou školu tak, aby mohla na začátku září přivítat děti v příjemném, bezpečném a upraveném prostředí.

Děkujeme městu za podporu a všem zaměstnancům mateřské školy za jejich ochotu, pomoc, pracovitost a nasazení. Společnými silami se nám podařilo udělat další krok k tomu, aby se u nás děti cítily dobře, bezpečně a spokojeně.

Jitka Růžicková

K ZAMYŠLENÍ: Horníkova lucerna

Jeden muž se živil tím, že sestupoval každý den do podzemních štol, aby tam doloval sůl. Nosil s sebou motyku a lucernu.

Jednou, když se večer vracel na povrch, lampa mu v místě, kde byl tunel krivolaký a nepohodlný, vyklouzla z ruky a rozbila se. Prvním horníkovým pocitem byla úleva. Pomyslel si: „Konečně! Už nepotřebuju tu lampu. Pořád ji musím vláčet s sebou a dávat pozor, kam ji pokládám, musím na ni během své práce myslet. A teď mám o jednu překážející věc méně. Hned se cítím svobodnější. A pak... Vždyt touto cestou chodím už léta, určitě se neztratím!“

Ale brzy se přesvědčil o opaku. Ve tmě bylo všechno jiné. Udělal několik kroků a narazil na stěnu tunelu. Podivil se: „Že bych nešel správně? Jak jsem mohl tak brzy zabloudit? Pokusím se vrátit zpátky.“

Ale místo toho skončil na břehu jezírka, do kterého stékaly všechny podzemní vody.

„Není sice hluboké,“ přemýšlel, „ale jestli do něj takhle potmě spadnu, můžu se utopit.“

Spustil se na zem a začal lézt po kolenou. Ruce a nohy si úplně rozedřel a do očí mu vhrkly slzy, když zjistil, že vlastně postoupil jen o pár metrů a že je zase na místě, odkud vyšel. A smutně si vzpomněl na svoji lucernu. Nezbylo mu než pokorně čekat, že pro něj někdo sestoupí do podzemí, bude ho hledat a přinese mu světlo, aby opět našel správnou cestu.

V Bibli v knize Žalmů nalezneme také tato slova: „Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku. Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo, nezkušený nabývá rozumnosti.“ (Žalm 119)

Tou lucernou na životní cestě je Boží slovo. Svítí, upozorňuje na nebezpečné úseky, situace, bezpečně vede. Když se ale začnu ve své pýše domnívat, že cestu znám, že všemu rozumím a neberu na vědomí jeho rady, napomenutí, jeho „světlo“, ocitám se ve tmě a jdu špatným směrem.

Nároky Božího slova se nám můžou jevit jako obtížné, ale přece jen tady vede správná cesta. Zkusme těm kolem sebe být světlem, inspirací pro změnu k lepšímu. Možná pak najdeme i ztracenou lucernu, světlo víry.

P. Pavel Kavec, administrátor

Vybudováno v rámci projektu partnerských měst ŽLUTICE WARMENSTEINACH v roce 2026

Tabule na Katově cestě výtvarně ztvárnil Dalibor Nesnídal.

Spolufinancováno
Evropskou unií
INTERREG
Fond malých projektů
Euregia Egrensis

Název projektu: STŘEDOVĚKÉ PRÁVO A POŘÁDEK VE ŽLUTICÍCH A VE WARMENSTEINACHU: PO STOPÁCH HORNÍKŮ A KATŮ – FAKTA A LEGENDY

Aktivita
• Vybudování nové naučné stezky „Katova cesta a katovské právo ve Žluticích“
• Revitalizace a rozšíření naučné stezky ve Warmensteinachu „Po stopách horníků – Historická zřezba na Mittelbergu v Horním Steinachtalu“

Vážení návštěvníci,

v roce 2026 byla v rámci česká-bavorského projektu spolufinancovaného Evropskou unií vybudována ve Žluticích Katova cesta a v okolí Warmensteinachu rozšířena naučná horníká stezka, která kdysi vznikla jako součást Bavorsko-českého geoparku.

Proč právě téma středověké právo a pořádek?

Zákony, jejich dodržování a vymáhání už od středověku zásadně ovlivňovaly fungování a život společnosti v těchto regionech. V zajištění bezpečnosti, práva a spravedlnosti pro obyvatele, kteří žili a pracovali. Žlutice byly v minulosti největším správním centrem

kráje a měly dobře organizovanou místskou správu ve soudních pracovníci a práva královského. Ve Svatém Říši v okolí náleželo partnerského města Warmensteinach se od středověku rozvíjelo hornictví, které určovalo prosperitu a rozvoj regionu. Řádlo se horním právem, které bylo upraveno doložit a využívaní nerostného bohatství a postavení i práva horníků. Všechno se tedy na putování po obou těchto stezkách a zažítte nejen poznání, ale také atmosféru doby, která v obou regionech zanechala své nepochybné stopy. Ve Žluticích vás budou provázet historická postava káta a jeho fiktivního synka Kulakuse, na hornické stezce ve Warmensteinachu pak malý skřítek-geolog Steini (Kamíněk).

ŽLUTICE – WARMENSTEINACH

PARTNERSTVÍ, KTERÉ PŘETRVÁVÁ – PARTNERSCHAFT, DIE BESTAND HAT

Projektname: MITTELALTERLICHES RECHT UND ORDNUNG IN ŽLUTICE UND WARMENSTEINACH: AUF DEN SPUREN VON BERGLEUTEN UND HENKERN – FAKTEN UND LEGENDEN

Aktivitäten:
• Bau eines neuen Naturlehrpfades „Der Henkervogel und das Henkergesetz in Žlutice“
• Revitalisierung und Erweiterung des Naturlehrpfades in Warmensteinach „Auf den Spuren der Bergleute – Historischer Bergbau am Mittelberg im Oberen Steinachtal“

Liebe Besucherinnen und Besucher,

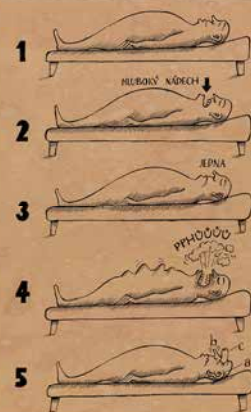
im Jahr 2026 wurden im Rahmen eines tschechisch-bayerischen und von der Europäischen Union kofinanzierten Projekts der Bergbau in Warmensteinach revitalisiert und erweitert sowie der Henkervogel in Žlutice umgeben von Karlovy Vary gebaut.

Warum gerade das Thema mittelalterliches Recht und Ordnung?

Seit dem Mittelalter haben Gesetze, ihre Einhaltung und Durchsetzung das Funktionieren sowie das Leben der Gesellschaft in diesen Regionen grundlegend beeinflusst und Sicherheit, Recht und Gerechtigkeit für die Menschen, die hier lebten und arbeiteten, gewährleistet.

Im Fichtelgebirge und speziell auch in Warmensteinach wurde seit dem Mittelalter Bergbau betrieben, dieser prägte den Wohlstand und die Entwicklung der Region. Er unterlag dem Bergrecht, das unter anderem die Gewinnung und Nutzung der Bodenschätze sowie den Status und die Rechte der Bergleute regelte. Žlutice war einst das größte Verwaltungszentrum der Region und verfügte über eine gut organisierte Staatsverwaltung mit richterlicher Gewalt und der Erlaubnis, die Todesstrafe zu vollstrecken. Last uns also diese Wege beschreiten! Beim Wandern können Sie die Atmosphäre jener Zeiten nachspüren, die beide Regionen nachhaltig geprägt hat. In Žlutice werden Sie von der historischen Figur des Henkers und von seinem fiktiven Sohn Kulakus, und auf dem Bergbauweg in Warmensteinach von dem kleinen Elfen-Geologen Steini, begleitet.

KATOVA CESTA LESNÍ TERAPIE

1. ZALUŽETE TĚLOVNÍ POLOHU A ZAVŘETE OČI.
2. NABÝVÁTE NÁDEH.
3. NABÝVÁTE SI POMALU POVLÁČTE DO TĚLA.
4. NABÝVÁTE SI POMALU VYPHÝBNĚTE.
5. A) SLYŠÍTE NĚCO? B) CHTĚTE NĚCO? C) OTEVŘETE OČI A POKUŠUJTE SE OČI OČI.

LESNÍ TERAPIE NENÍ JEN PROCHÁZKA V LESE. ALE JE TO VEDLEČ PODPOŘENÍ A METODA RELAXACE V NĚKTERÝCH ZEMÍCH (JAPONSKO, SEVERSKÁ KOREA, JIŽNÍ KOREA) JE POUŽÍVÁNA K LÉČBĚ CHRONICKÝCH NEMOCÍ.

SPOLČVÁ VE VĚDOMÉM ROBYTU V PŘÍRODĚ A ZAPOJUJE VŠECH PRŮMYSLŮ LESNÍ TERAPIE NA PRÍZNIVÝ VLIV NA ZPĚVNÍ IMUNITY, SPÁNKU, PSYCHICKÝCH PROBLÉMŮ, NA SNIŽENÍ KREVNIHO TLAKU.

WALDTHERAPIE IST MEHR ALS NUR EIN SPATZIERGANG IM WALD. SIE IST EINE WISSENSCHAFTLICH EXPOZITE ENTSPANNUNGSMETHODE IN EINIGEN LÄNDERN (JAPAN, SKANDINAVIEN, SÜDKOREA) WIRD SIE ZUR BEHANDLUNG CHRONISCHER ERKRANKUNGEN EINGESATZT.

SIE BESTEHT AUS EINEM BEWUSSTEN AUFWERKUNG IN DER NATUR UND SPRICHT ALLE FÜNF SINNE AN. WALDTHERAPIE WIRKT SICH POSITIV AUF DAS IMMUNSYSTEM, SCHLAF UND PSYCHISCHE PROBLEME AUS UND SENKT DEN BLUTDRUCK.

- 1. HENKERVOGEL
- 2. WALDTHERAPIE
- 3. NEHMEN SIE EINE BEQUEME LAGE EIN UND SCHLIESSEN SIE DIE AUGEN.
- 4. EIN TIEFER ATEMZUG
- 5. BEIM EINATMEN ZÄHLEN SIE LANGSAM BIS DREI
- 6. HALTEN SIE DEN ATEM FÜR WEITERE DREI AN.
- 7. EINZ. ZWEL. DREI
- 8. ATMEN SIE LANGSAM AUF VIER AUS.
- 9. SPÜREN SIE ETWAS?
- 10. HÖREN SIE ETWAS?
- 11. OFFEN SIE DIE AUGEN UND BEOBSACHTEN SIE IHRE UMGEBUNG

PROVODCE LESNÍ TERAPIE
WALDTHERAPIE-LEITFADEN

KATOVA CESTA V ŠIBENICE

Na pranýři

Šibenice

- 1. HENKERVOGEL
- 2. AM GALGEN
- 3. AM PRANGER
- 4. GALGEN

POSLECHNĚTE SI VYPRAVĚNÍ KATA
HÖRN SIE SICH DIE GESCHICHTE DES HENKERS AN

KATOVA CESTA

DĚLKA TRASY: 5 KM
ZNAČENÍ: ČERNÝMI S MASKOTEM CESTY
POPS TRASY: OKRUŽNÍ TRASA ZAČÍNÁ NA PARKOVIŠTI PŘI VJEZDU DO ŽLUTICE SMĚREM OD CHÝSE LESEM SE VYDÁTE VZHŮRU DO KOPCE CESTOU SI MŮŽETE ODPOČINOUT NA LEHÁKÁCH POD STROMY, NA LAVIČKÁCH NEBO V ALTANU U MODELU ŠIBENICE. NA KOPCI VÁS ČEKÁJÍ PĚKNÉ VÝHLEDY DO OKOLNÍ KRAJINY A NA NĚKTO DO VRCHU HLINOVCE. TAM SE TRASA STÁČÍ SMĚREM DOLŮ. MŮŽETE ODPOČÍT DO NĚKTO A DOJÍT K NÁMĚSTÍ NEBO SE VRÁTIT ZPĚT K VÝCHOZÍMU STANOVISTI. CESTOU VÁS BUDE PROVÁZET VYPRAVĚNÍ KATA, KTERÉ USLYŠÍTE PO NÁČTENÍ QR KÓDU NA JEDNOTLIVÝCH STANOVISTIŠTÍCH.

LÁNGE DER ROUTE: 5 KM
MARKIERUNG: SCHILDER MIT DEM MASKOTTEN DES WANDERWEGS
ROUTENBESCHREIBUNG: DER RUNDWEG BEGINNT AM PARKPLATZ AM ORTSEINGANG VON ŽLUTICE IN RICHTUNG CHÝSE. ES GEHT BERGAUF DURCH DEN WALD UNTERWEGS KÖNNEN SIE AUF LIEGESTÜHLNEN UNTER DEN BÄUMEN, AUF BANKEN ODER IM PAVILLON AM GALGENMODELL ENTSPANNEN. OBEN AUF DEM HÜGEL ERWARTET SIE EIN HERRLICHER BLICK AUF DIE UMGEBENDE LANDSCHAFT UND DIE STADT VOM HLINOVCE-HÜGEL VON DORT FÜHRT DER WEG BERGAB. SIE KÖNNEN IN DIE STADT ABGIEGEN UND ZUM MARKTPLATZ SPAZIEREN ODER ZUM AUSGANGSPUNKT ZURÜCKKEHREN. UNTERWEGS WERDEN WIR VON DEM GESCHICHTEN DES HENKERS BEGLEITET. SIE KÖNNEN SIE ANHÖREN, INDEM SIE AN DEN EINZELNEN STATIONEN DEN QR-CODE SCANNEN.

PODPOŘOVATEL NÁVŠTĚVNÍKŮ
TURISTICKÉ STEZKY
BEZUČERZÄHLER FÜR WANDERWEGE

ZMIZELÉ POHLEDY MĚSTA

ŽLUTICKÝ ŠPITÁL SV. ALŽBĚTY

Pohlednice nadepsaná Zámecký vrch – dnes nazývaný Nevděk – je mnohem zajímavější stavbami v popředí než samotným zalesněným vrchem. Zachycuje křižovatku pod kostelem neboli lokalitu „naproti kinu“, jak je komu milejší. Čtenář se snadno zorientuje podle charakteristického tvaru štítu bývalého mlýna vlevo. Vždyť dodnes se tu mezi lidmi říká „u mlýna“. Za ním vystupuje mohutná tmavá hmota hospodářských staveb, ještě v nedávné době využívaných jako moštárna. Nyní však přicházíme ke skutečnému klenotu pohlednice. Mezi ostatními budovami se skrývá stavba, z níž vidíme jen část střechy a především nápadnou štíhlou věžičku. Jde o budovu někdejšího žlutického špitálu s kaplí sv. Alžběty.

Fleissner ve svých dějinách klade založení špitálu k roku 1441. V průběhu 15. století se jeho hospodářské zázemí postupně rozšiřovalo dary i nákupy majetku. Existence špitálu byla známkou významu, hospodářského zázemí a organizační vyspělosti města. V českých zemích již špitály působily v řadě významnějších měst, zdaleka však nebyly samozřejmou součástí každého města či městečka. Středověký špitál přitom nebyl nemocnicí v dnešním smyslu. Poskytoval především přístřeší a základní zaopatření chudým, starým, nemocným a nemohoucím, někdy také poutníkům. Jeho existence, a zejména dlouhodobé hospo-

dářské zajištění, byly projevem křesťanské charity, majetkové síly a odpovědnosti městského společenství.

Žlutický špitál fungoval až do první čtvrtiny 20. století. Místo a případné pozůstatky špitálu jsou dnes začleněny do objektu sloužícího maloobchodnímu prodeji. Nejvýraznější budova v pravé části pohlednice již nestojí vůbec.

Pohlednice tak uchovává nejen zmizelou podobu tohoto místa, ale i připomínku téměř půl tisíciletí fungující péče města o své potřebné.

-od-

Střípky z historie špitálu

Městský špitál sv. Alžběty s kaplí údajně založila paní Alžběta z Landštejna, manželka vlastníka zdejšího panství Boreše VI. z Rýzmburka. Majetek špitálu byl neustále rozšiřován díky bohatým nadacím a movitým i nemovitým darům místních i přespolních obyvatel i šlechty. O tom, že hospodaření špitálu nebylo vždy bez problémů, svědčí i dochovaný záznam z r. 1764, kdy byla tehdejšímu vlastníku zdejšího panství, hraběti Ferdinandu Jakubu Kokořovci z Kokořova, častěji vytýkána nepořádnost, nedbalost a ziskuchtivost při správě městského špitálu sv. Alžběty ve Žlutici.

V roce 1830 vypukl v sousední usedlosti požár, kterému padlo za obětí celkem 16 domů a 4 stodoly včetně areálu městského špitálu sv. Alžběty. Ten byl hned dva roky nato obnoven v klasicistním stylu, později byla špitální kaple osazena věžičkou.

V r. 1903 byla dokončena rekonstrukce objektů městského špitálu a od roku 1913 získala žlutická obec do své držby špitální pozemky i s odpovídajícími závazky vůči špitálu. Během okupace Sudet byly výnosné úřady a nadace špitálu zabaveny a péče o potřebné byla nadále realizována Národně socialistickou organizací pro péči o blaho lidu (NS-Volkswohlfahrt).

Po druhé světové válce byl městský špitál sv. Alžběty zrušen, budova byla následně využívána k hospodářským účelům a postupně zcela přestavěna. Patrně někdy ve druhé polovině šedesátých let 20. století byla snesena zvonička z hřebene střechy objektu.

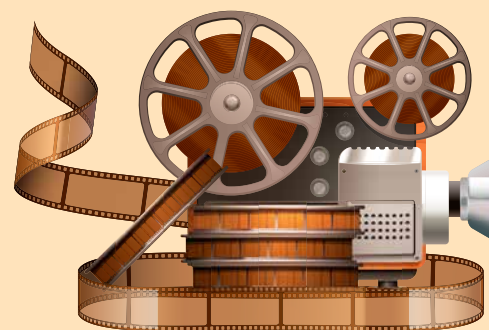
PRÁVĚ PŘED 100 LETY SE VE ŽLUTICÍCH POPRVÉ ROZSVÍTILO FILMOVÉ PLÁTNO

Od prvního filmového představení ve Žluticích uplynulo 3. října přesně sto let. Kino zde postupně sídlilo na dvou místech. Nejprve v sále „starého kina“ v domě čp. 156 a od roku 1953 v budově kina, postavené za tímto účelem na sídlišti v ulici Pod Strání. Pravidelný provoz kina skončil na konci března 2012. (viz ŽŽ 2012) Sál „starého kina“, který dnes náleží k základní umělecké škole, díky svému vybavení opět umožňuje příležitostné promítání, například jako součást přednášek.

Připomeňme také několik filmů, které se natáčely ve Žluticích nebo v jejich okolí: Vysoká modrá zeď (1973), Sedmého dne večer (1974), Cesta z města (2000) a Cesta do lesa (2012). Se Žluticemi je bezprostředně spojen rovněž dokumentární film Žlutický kancionál z roku 1979.

Kino, které po desetiletí patřilo k důležitým místům společenského a kulturního života města, dnes už sice nefunguje v původní podobě, filmová tradice však ve Žluticích pokračuje.

-od-

Retro cinema

PRVNÍ FILMOVÉ PŘEDSTAVENÍ

Historie žlutického kina se tedy začala psát v roce 1926. Pořízení promítacího přístroje stálo 32.000 korun, dalších 6.000 korun si vyžádalo zařízení potřebné k připojení elektrického proudu. Celkové náklady se nakonec vyšplhaly přibližně na 40.000 korun, což byla na tehdejší dobu nemalá částka. Slavnostní zahájení provozu se uskutečnilo 3. října 1926. Po proslovu starosty byl promítnut film Die von Niederrhein. Žlutice tak vstoupily do světa kinematografie v době, kdy byl film ještě převážně němý a návštěva kina představovala pro mnoho lidí nevšední společenskou událost.

KDYŽ FILM ZAČAL MLUVIT

Velkou změnu přinesl rok 1932. Provozovatelé kina se tehdy rozhodli pořídit novou aparaturu Philips pro promítání zvukových filmů. A tak se 9. října 1932 ve Žluticích uskutečnilo první představení zvukového filmu. Pro diváky to musel být mimořádný zážitek. Obraz na plátně už nebyl doprovázen pouze živou hudbou či mezzitulkou – film začal skutečně mluvit a hrát.

NOVÁ BUDOVA A POVÁLEČNÁ LÉTA

Po druhé světové válce se začala psát další kapitola historie žlutického kina. V letech 1953–1954 bylo vybudováno nové kino, které se postupně stalo pevnou součástí kulturního života města.

Významnou změnou prošel objekt také v 60. letech. V roce 1968 byla dokončena rozsáhlá přestavba, která umožnila promítání širokoúhlých filmů. Plátno bylo přemístěno na západní stranu sálu a hlediště získalo kapacitu 237 míst a jedno služební sedadlo, celkem v 18 řadách.

Kino však nebylo pouze místem filmových projekcí. Jeho prostory sloužily také různým společenským a kulturním akcím. Pro několik generací

obyvatel Žlutic se tak stalo místem, které patřilo k běžnému životu města – místem schůzek, společných zážitků, kulturních večerů i vzpomínek.

KINO V DOBĚ TECHNICKÉHO POKROKU

Ani žlutické kino nezůstávalo stranou technického vývoje. V průběhu 80. let získalo modernější promítací techniku Meopta MEO 5 XB s xenonovým světelným zdrojem. Později bylo vybavení dále doplňováno a kolem roku 2000 přibýlo také nové promítací plátno.

Kino si dokázalo udržet svůj provoz i v období, kdy se měnila společnost, i samotný filmový průmysl.

V 90. letech však přišlo období nejistoty. Kino bylo přibližně rok a půl mimo provoz, jeho činnost byla následně obnovena v dubnu 1997.

POSLEDNÍ PŘEDSTAVENÍ

Na začátku nového tisíciletí se začaly stále výrazněji projevat změny, které přinesla digitalizace filmové distribuce. Tradiční promítání z klasických filmových kopií bylo postupně nahrazováno digitální technologií. Přechod na nový systém by znamenal pro malé kino značnou finanční investici.

Současně klesala návštěvnost a komplikovala se také distribuce klasických filmových kopií. To vše vedlo nakonec k rozhodnutí pravidelný provoz kina ukončit.

Poslední filmové představení se uskutečnilo 31. března 2012. Výběr filmu byl symbolický. Promítal se snímek Sedmého dne večer, který se v roce 1974 částečně natáčel ve Žluticích a okolí. Ve filmu se tehdy objevili také někteří místní obyvatelé.

Poslední představení se uskutečnilo před plným hledištěm. Po 85 a půl letech tak skončila historie pravidelného provozu „oživých obrazů“ ve Žluticích.

STO LET POTÉ

Ani po uzavření klasického kina film ze Žlutic nezmizel. Město v posledních letech zařazuje do svého programu také letní kino – promítání pod širým nebem v areálu ATC Žlutice. Rovněž sál „starého kina“, který dnes náleží k základní umělecké škole, díky svému vybavení opět umožňuje příležitostné promítání.

Sto let žlutického kina tak není jen vzpomínkou na minulost. Je dokladem toho, že film a společné kulturní zážitky mají v životě města své místo i v dnešní době. A možná právě proto stojí za to při letošním výročí na chvíli zavzpomínat na všechny promítače, pracovníky kina, organizátory, ale především na tisíce diváků, kteří během uplynulého století usedli do žlutického kina a nechali se unášet příběhy na filmovém plátně.

Redakce, zdroj: online

První filmová projekce u nás se uskutečnila 15. září 1907 v Praze, kde Dismas Šlambor alias Ponrepo instaloval v domě U modré štiky v Karlově ulici svou první promítačku.

▼ Český film Vysoká modrá zeď (1973) byl natáčen také ve Žluticích.

AUTORSKÉ ČTENÍ A BESEDA S JITKOU BLAŽKOVOU

Na měsíc září připravila Městská knihovna ve Žluticích další příjemné setkání a besedu s karlovarskou spisovatelkou Jitkou Blažkovou, tentokrát nad její knihou „Anna, cesta ze Sudet“. Poutavé vyprávění o knize doplnilo autorské čtení. Beseda měla milou atmosféru a potěšilo nás, že si mnozí návštěvníci přinesli knihy autorky k osobnímu podpisu. Děkuje Jitce Blažkové za milé setkání a všem, kteří přišli, za jejich zájem.

Jitka Blažková zachycuje ve své tvorbě poválečné osudy lidí v tehdejších pohraničích. Její tvorba je charakteristická citlivým pohledem na životní příběhy lidí, na lásku, odvahu i ztráty v pohnutých dobách po druhé světové válce. Ve své dosud dvoudílné saze sleduje životní cestu hlavní hrdinky, Aničky Lesné. První díl, *Anetchen, dívka ze Sudet*, zachycuje události v Sudetech po druhé světové válce očima malé

dívky, která je nucena vyrovnávat se s diskriminací, neboť kvůli německému původu své matky ztrácí status Češky.

Anna, cesta ze Sudet je volným pokračováním příběhu a mapuje období let 1947–1957. Popisuje dospívání hrdinky, její cestu ke vzdělání a střetávání s nástupem komunismu, kolektivizací a měnovou reformou.

Z dívky poznamenané válečnými roky v Sudetech se stává mladá žena, která se navzdory svému německému původu snaží vybojovat vlastní budoucnost. Jenže do života jejího i jejích blízkých se neúprosně vkrádá nová hrozba – nástup totalitního režimu. Povinné brigády, tlak na vstup do strany, pronikající zprávy o politických procesech a trestech smrti. Každý krok může být osudový.

A přesto Anna odmítá ustoupit a vzdát se svých snů, touží studovat keramickou školu, složit maturitu

a najít lásku. Na pozadí proměňující se společnosti se odvíjí i další osudy – Lída Čechová prožívá hluboký cit ke studentovi techniky Miroslavovi, jenž se netají odporem k nastupujícímu režimu. Stačí však jediný čin a jeho život se ocitá v rukou moci, která neodpouští.

ZE ČTENÁŘSKÝCH OHLASŮ:

„Potkat se znovu s Anetchen bylo příjemné. Příběh ze Sudet je do posledního slova uvěřitelný. Autentické vykreslení atmosféry padesátých let, kde ale lidé zažívali i své obyčejné životy a lásky. Není to drama, je to spíš kronika doby, ale autorka vás umí vtáhnout do děje, a přestože je to jen „obyčejný příběh“, nejde přestat číst. ... Je to jako číst o svých rodičích. Prostě je to věrohodné... přesně takto by to postavy prožívaly.“

-red-

NOC LITERATURY VE ŽLUTICÍCH UŽ POŠESTÉ

V podvečer 16. září se v Muzeu Žlutice konal 6. ročník Noci literatury. Letošní ročník představil tři nové tituly a tři tváře interpretek. Lucie Hepnarová představila jako první knihu „Dáme vám vědět“ švédského spisovatele J. Sundberga, ve které humorným způsobem popisuje pracovní pohovor. Petra Vojtová uvedla titul „Okronoskovy lapálie“ Litevce V. Landsbergise, kde ve světě notně sarkastickými figurují zvířata jako lidské bytosti.

Poslední interpretkou byla Andrea Dufková, amatérská divadelní herečka z Horšovského Týna. Uvedla titul D. Glattauera „Ve vlaku“. V něm se potkají dva lidé, on, kdysi úspěšný autor milostných románů, a terapeutka středního věku.

Děkuji Městu Žlutice za finanční grant a pracovníci města Aleně Adámkové za pomoc při realizaci.

Petra Vojtová

DIVOKÝ ZÁPAD A ZLATOKOPOVÉ: STEZKOU YELLOWTOWNU

V sobotu 5. září proběhlo již 3. rozloučení s prázdninami v režii spolku PR-VOK Žlutice a přátel, za finanční podpory města Žlutice. Tentokrát jsme se společně vydali na Divoký západ – za dobrodružstvím, zlatem a příběhem Yellowtownu.

Cestou Pohádkovým lesem čekala na malé zlatokopy pořádná výprava. Zlato se hledalo, kopalo, rýžovalo i dobývalo a cesta rozhodně nebyla zadarmo. Každý získaný valounek měl svou cenu!

V cíli pak děti své zlato směnily za yellowtownské dolary, za které si mohly „nakoupit“ zasloužené odměny. A jeden dolar samozřejmě zůstal každému na památku.

Cesta byla vskutku westernová a my věříme, že si ji děti užily stejně jako my dospělí.

Velké poděkování patří všem malým i velkým zlatokopům, kteří dorazili a vytvořili tu správnou atmosféru. Bez vás by Yellowtown nebyl Yellowtownem!

Děkujeme také všem, kteří nám pomohli akci uskutečnit – našim pomocníkům, sponzorům, firmě Josef Pelant – Doupovské uzeniny, a také městu Žlutice za finanční podporu. A teď už nezbyvá než uklidit kolty, schovat rýžovací pánve a doufat, že se za rok zase potkáme na další tematické bojovce.

Děkujeme, že jste byli u toho!

Zlatokopům zdar a Yellowtownu zvlášť!

Martina Strejčková

PUTUJTE S NÁMI HISTORIÍ ŽLUTIC PO CELÝ ROK! Žlutické muzeum hlásí úspěšnou sezonu a zve do online světa

Letní sezona je sice u konce, v našem muzeu ve Žluticích máme ale velký důvod k radosti.

I přes letošní omezení si k nám našlo cestu přes 400 milovníků historie!

Lidé si prohlídky muzea moc pochvalovali a my chceme ze srdce poděkovat všem, kteří nás během sezony navštívili a podpořili. I když se brány muzea brzy uzavrou, v kontaktu s vámi zůstáváme i nadále.

Naše profily fungují bez přerušení dál. Aktuality a zajímavosti můžete sledovat na Facebooku a Instagramu pod názvem Muzeum Žlutice. Velkou novinkou je náš nový YouTube kanál „Putování historií Žlutice“, kde pro vás chystáme videa o žlutických dějinách na celé zimní období.

Děkujeme za přízeň a těšíme se na vás – ať už online, nebo osobně v příští sezoně!

Anežka Veselá

UNESCO DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ Kostel sv. Mikuláše ve Verušicích se opět otevřel pro veřejnost

Dny evropského dědictví (European Heritage Days) jsou velkým podzimním svátkem všech památek, kdy se otvírají každoročně brány těch nejzajímavějších objektů, ale také takových prostor, které bývají běžně nepřístupné.

V neděli 6. září ožil kostel sv. Mikuláše ve Verušicích mimořádnou událostí. V rámci Evropských dnů UNESCO se jeho prostory otevřely pro veřejnost a během celého odpoledne si sem našlo cestu přes 20 návštěvníků.

Dorazili jak lidé, kteří u nás byli úplně poprvé a památku teprve objevovali, tak i ti, kteří zdejší kostel znají jako své boty. Celá akce se skvěle vydařila, měla velký úspěch a my máme obrovskou radost, že zájem o naši historii stále trvá.

Děkujeme všem za návštěvu a příjemnou atmosféru!

Anežka Veselá

RATIBOŘ OPĚT SPOJILO SOUSEDSKÉ SETKÁNÍ

V sobotu se v Ratiboři opět uskutečnilo sousedské setkání, které tentokrát

mělo jedno společné téma – cuketu. Každý měl připravit nějakou dobrotu a výsledek opravdu stál za to.

Na stolech se postupně sešla pestrá přehlídka nejrůznějších cuketových pokrmů – od slaných jídel až po sladké dobroty.

Sousedské odpoledne ale nebylo jen o jídle. O dobrou náladu se postarala také společná hra Aktivita, do které se s chutí zapojili děti i dospělí. Nechyběl

smích, soutěžení ani chvíle, kdy bylo potřeba pořádně zapojit fantazii.

Taková setkání jsou krásnou příležitostí na chvíli se zastavit, popovídat si, poznat své sousedy zase trochu jinak a společně strávit příjemné odpoledne. Děkujeme všem, kteří se zapojili, přinesli své cuketové speciality nebo připravili program setkání.

Už teď se těšíme na další ratibořské sousedské setkání!

DETAILY, KTERÉ DOTVÁŘEJÍ CELEK Proměny Kokořovského dvora

Druhou zářijovou sobotu dostala střecha západního křídla Kokořovského dvora své kamenické ozdoby. Jejich osazením byly symbolicky završeny práce na její obnově. Kameník a sochař z Nečtin Marcel Stoklasa osadil v sobotu 12. září 2026 za příjemného počasí na štítové zdi dvě piniové šišťice vysoké

48 cm a čtyři koule o průměru 40 cm. Šišťice završují vrcholy štítů, koule zdobí dolní zakončení štítových zdí při okapních hranách střechy. Všechny kamenické prvky jsou vytesány z jemnozrnného pískovce.

Šišťice spočívají na podstavcích čtvercového půdorysu, pevně zapuštěných do zdiva. Nad hranolovou spodní částí se jejich stěny prohýbají dovnitř a pod šišťicí se opět rozšiřují do ozdobně profilovaného zakončení. Podstavce koulí jsou jednodušší: tvoří je široká krycí deska a hranol, který se nahoře šikmo zužuje a nese kouli.

Velká, klidná červená plocha střechy, dva mohutné bílé omítnuté komíny a čerstvě osazené béžové kamenické prvky vytvářejí výrazný barevný kontrast s omšelou fasádou této části dvora. Pro někoho může být tento kontrast známkou nesouladu, pro jiného znamením, že obnova jedinečné barokní památky ve Žluticích stále pokračuje.

Z původních šesti kamenických ozdob se zachovaly pouze jedna šišťice a jedna koule. Na střeše strávily zhruba 300 let.

Přejme si, aby nyní osazené pískovcové prvky vydržely taky 300 let – to se bude psát rok 2326...

-od-

VLAŠTOVKA OBECNÁ – obratný štěbetavý letec

CHARAKTERISTIKA

Vlaštovka obecná (*Hirundo rustica*) je pták velikosti vrabce. Má dlouhý, vykrojený tmavý ocas s řadou bílých skvrn. Svrchní strana těla je modročerná a spodina bílá s tmavým pruhem na hrudi a červeným čelem a hrdlem. Dospělý pták měří 17–21 cm a váží 17–20 gramů. Pohlaví se zbarvením neliší, samec má delší ocasní pera. Zobák je černý, běhák šedohnědý a duhovka hnědá.

Vlaštovka létá rychle a obratně většinou nízko nad zemí či vodní hladinou a v letu téměř výhradně chytá také potravu, kterou tvoří dvoukřídlí, brouci a další hmyz. V letu se často ozývá zvucným „vit“. Při spatření kočky varuje ostrým „siflitt“ a krahujce podobným „flitt–flitt“.

Zpěv tvoří hlasité rychlé štěbetání v různých tóninách. Odtud také zřejmě pochází původní české pojmenování vlaštovka, jež patrně vzniklo ze slovesa lastati, které lze přeložit jako „překotně brebentit“.

HNÍZDĚNÍ A NELÍTOSTNÝ BOJ O TERITORIUM

Vlaštovky hnízdí v jednotlivých párech nebo koloniích, přičemž staví typické hnízdo z hliněných hrudek v budovách, průjezdech či pod mosty. Snůška čítá 4–5 vajec. K hnízdění vyhledává otevřenou obhospodařovanou krajinu se stavbami, hlavně poblíž vodních ploch a hospodářských zvířat. Místy proniká i do měst, kde však bývá častěji vytlačena jiříčkou obecnou. Mimo hnízdní období hromadně nocuje v rákosinách. Staří ptáci vykazují vysokou věrnost místu hnízdění. Samci přilétají s předstihem a vybíra-

jí místo k hnízdění, jež aktivně brání. Námluvy jsou tvořeny intenzivním zpěvem a honičkami obou partnerů, přičemž samci s delšími ocasními pery jsou pro samice atraktivnější. Páry se často udržují i několik let. Samci samice střeží a pokusy o mimopárové kopulace maří také falešným poplašným voláním evokujícím přítomnost predátora. Nespárovaní samci lákají samice do vlastního teritoria, ale pak mění taktiku a plení hnízda dalších párů. V nich pak mohou zabít a vyhozením malých mláďat zkoušet přimět samice k novému hnízdění a mnohdy s nimi skutečně ještě v dané sezóně zahnízdí.

Vlaštovka hnízdí v květnu až srpnu jednou až dvakrát ročně. Snůška čítá 4–5 černohnědých skvrnitých vajec, na nichž sedí samice a samec nocuje poblíž hnízda. Mláďata jsou krmena oběma rodiči a ve stáří 21–22 dní opouštějí hnízdo. Mladí ptáci z první snůšky často zůstávají poblíž hnízda ještě v době druhé snůšky a někdy dokonce nocují společně se samicí na hnízdě, ve kterém se už nacházejí nedávno nakladená vejce. Část samců však mladé ptáky v době začátku kladení druhé snůšky odhání pryč.

VLAŠTOVKA V LIDOVÉ KULTUŘE A PRANOSTIKÁCH

Celá řada kultur vnímala vlaštovku díky jejímu zvyku lovit obtížný hmyz vlídně a její přílet spojovali s příchodem jara. Podporovali také její hnízdění ve vlastních staveních, k němuž docházelo prokazatelně již ve starověku tradičně v chlévech hospodářských zvířat, v jejichž blízkosti vždy nacházely dostatek potravy.

K českým pověrám spojeným s vlaštovkou patří např.:

„Zabije-li někdo vlaštovku, zemře mu některý z rodičů.“

„Nad kterým stavením vlaštovky hojně krouží nebo do oken vrážejí, tam se bude jistě děvče brzy vdávat; lítají prý za každou nevěstou.“

Není-li v tom stavení dívka, ohlašují vlaštovky, že bude syn vojákem.“

„Trusem vlaštovky, která sedá na kostelní věži, možno prý vyléčiti zimnici.“

Jaromír Břehový

Fotografie na stránce: Jan Borecký

ŽLUTICKO MEZI LÉTEM A PODZIMEM

ŽLUTICE

KULTURNÍ,
SPOLEČENSKÉ
A SPOLEČNÉ AKCE

10.

BEZ ZÁRUKY - ZMĚNY TERMÍNŮ VYHAZENY

1. 10. od 14.00 hodin	Pečovatelská služba Žlutice, Pod Strání 467 SLAVNOSTNÍ PŘEDSTAVENÍ PROSTOR ODLEHČOVACÍ SLUŽBY
10. 10. od 19.00 hodin	Pivnice Beseda TANEČNÍ ZÁBAVA Hudební doprovod Martin Pivoňka
13. 10. od 17.00 hodin	Sál ZUŠ ve Žluticích STEZKA ČESKEM Beseda s poutníkem Miloslavem Šaškem
15. 10. od 14.00 hodin	Kulturní dům ve Žluticích PODZIMNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ K tanci hraje V. Žákovec, občerstvení
16. 10. od 17.00 hodin	Městská galerie Žlutice VERNISÁŽ VÝSTAVY OBRAZŮ P. MASNÉHO Výstava potrvá do 13. 11. 2026
17. 10. od 14.00 hodin	Okolí Verušic DRAKIÁDA Občerstvení, malování na obličej, focení
23. 10. od 19.00 hodin	Kulturní dům ve Žluticích PŘÍBĚH JEDNOHO HRADU (divadlo) Předprodej vstupenek v Infocentru
28. 10. od 11.00 hodin	Protivec OSLAVA 108. VÝROČÍ VZNIKU ČSR Možnost rezervace dopravy na tel. 702 091 630
30. 10. od 17.00 hodin	Kostel Sv. Petra a Pavla ve Žluticích OD SPIRITUÁLU, PŘES FOLK AŽ K POPU Koncertní vystoupení skupiny Antikvartet
31. 10. od 20.00 hodin	Kulturní dům ve Žluticích HALLOWEEN (KOSTÝMY, FOTOKOUTEK) K tanci hraje DeeJay Mike

Podzimní SETKÁNÍ SENIORŮ

15. 10. 2026

Kulturní dům Žlutice
od 14 hod.

K tanci a poslechu
zahraje **V. Žákovec**

SPOLEČNÉ SETKÁNÍ TANEČEK OBČERSTVENÍ DÁREČEK

Srdečně zve
Město Žlutice

Odvoz si prosím zajistíte
u Aleny Adámkové - Infocentrum
tel: 702 091 630

Taneční zábava
v
Pivnici Beseda

Dne **10.10.2026**
od **19:00**

Zahraje nám:
Martin Pivoňka

→ péstounská péče

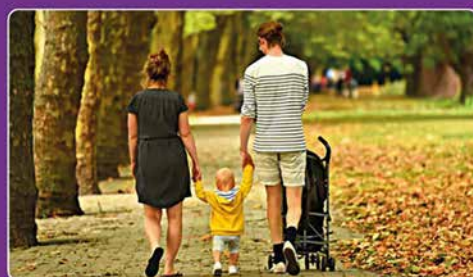
Rodinná konference 2026

Rozvoj dětského potenciálu

8. října 2026
Plavírna v Otovicích

Karlovarský kraj vás zve na Rodinnou konferenci, která nabídne odpoledne plné inspirace, odborných přednášek a praktických podnětů pro rodiče i všechny, kteří se tématu rozvoje dětí věnují a vytvářejí pro ně prostředí, ve kterém mohou růst, rozvíjet své schopnosti a objevovat svůj potenciál.
Na konferenci je potřeba se přihlásit na webu: <https://1url.cz/Le0fV>

Husovka Karlovy Vary nabízí pár zajímavých tipů:

- 8. 10. 2026 v 19.30 uvede na divadelní prkna jednoaktovku Václava Havla Motýl na anténě. Absurdní a satirická komedie pojednává o naprosté užvaněnosti a snobství mladých intelektuálů.
- 13. 10. 2026 písničkář, akordeonista Jirka Čevela s violoncellistkou Hanou Havlovou zahrají k potěšení písně ve stylu chansonu, balkánské hudby, rocku i folku.
- 15. 10. 2026 zavítá na pódium pražská kapela Obyvatelé cihlového domu s hudební porcí jazzu, folklóru i metalu.
- 22. 10. 2026 vás skvěle naladí VANUA2, česká kapela, která vznikla na základech kapely Blue Effect Radima Hladíka, a přináší svěží zvuk na pomezí rocku, soulu a popu.

Galerie umění Karlovy Vary zve 16. 10. 2026 v 19.30 hodin na koncert

kapely HM... Mezižánrová kapela proslulá zhudebněnými texty českých básníků, ale i osobitou autorskou tvorbou.

Muzeum v Mariánské Týnici nabízí 16. 10. 2026 od 19 hodin koncert O. Smeykala – Australské didgeridoo a archaický gong.

Manětín, kino Sokolovna

- 16. 10. 2026, 19.30 hodin: Tanec v těle (francouzské drama v původním znění s titulky, Klub frankofonních filmů)
- 24. 10. od 19.30 hodin: Z města cesta. Mimořádná projekce českého dokumentu z roku 2002 s besedou nejen o filmu s režisérem Tomášem Vorlem a kočím Hruškou. Projekce z filmových pásů s možností prohlídky historických promítacích strojů.

Lidový dům ve Staré Roli má pro nás dvě pozvánky:

- 23. 10. 2026 od 21 hodin koncert

kapely Horkýže Slíže a jejich Čarovné Tour 2026, kde představí novou desku.

- Pak hned po týdnu 30. 10. 2026 mohou fanoušci MIG 21 na totéž místo vyrazit zase, oblíbená kapela začíná ve 21 hodin.

Karlovarský JazzFest 2026 zve na další dva koncerty:

- 4. 10. 2026 v 18 hodin se v Galerii umění Karlovy Vary koná Zo-o-ya František Kučera a JMO Jan Galega Brönniman a spol.
- Druhý koncert si můžete poslechnout 17. 10. 2026 od 19.30 hodin v Atriu Císařských lázní, kdy zahrají František Kop Quartet a Mike Stern Band, velká hvězda letošního Jazzfestu.

Rozhodně se podívejte na program Karlovarského městského divadla, mají opět zajímavé a přitažlivé nabídky.

Hezký kulturní podzim přeje
Petra Vojtová

Město ŽLUTICE Vás zve na vzpomínkovou oslavu u příležitosti 108. výročí Dne vzniku samostatného československého státu, která proběhne dne 28. října 2026 u pomníku T. G. M. v PROTIVCI.

28 | 10 | 2026

OSLAVY
108.
VÝROČÍ
VZNIKU REPUBLIKY

PROGRAM

- 10.15 • Odjezd automobilu od kina (rezervace odvozu na tel: 702 091 630)
- 11.00 • Zahájení slavnostního aktru
• Státní hymna
• Kládní věnec
• Vystoupení představitelů obcí a spolků
• Vystoupení dětí ZŠ a ZUŠ Žlutice, pod vedením Petra Levanského

Ž
MĚSTSKÁ
KNIHOVNA
Žlutice

VÁS ZVE NA
BESEDU S
POUTNÍKEM
MILOSLAVEM
ŠAŠKEM
STEZKA
ČESKEM

Úterý 13.10.2026
od 17.00 hodin v
ZUŠ sále ve
Žluticích

stezka Českem

Miloslav Šašek

poutník

KOKOŘOVSKÝ DVŮR OŽIL DOCELA NETRADIČNĚ – tentokrát pokojovými květinami i tvorbou s betonem

V neděli 20. 9. proběhl na Kokořovském dvoře letošní podzimní swap pokojovek VEM SI MĚ. Počasí sice nebylo úplně ideální, ale nám to nevadilo – na Kokořáku jsme se měli kam schovat.

Kromě výměny krásných pokojovek jsme se opět pustili do tvoření. Vyráběli jsme betonové dýně, a tentokrát také dekorace v životní velikosti. Kdo se nechtěl pouštět do práce s betonem, mohl si vybrat z dalšího tvoření – ne-

chyběly korálky, malování ani zdobené ubrouskovou technikou.

Jen ta fotodokumentace trochu pokulhává... Holt s rukama od betonu člověk nemůže zvládnout úplně všechno. Děkujeme všem, kteří dorazili, přinesli své rostlinky, něco si odnesli a strávili s námi příjemné odpoledne. Tak zase na jaře!

Martina Strejčková

NOVÁ FOTBALOVÁ SEZONA 2026/2027 V PLNÉM PROUDU Fotbalisté TJ Sokol Žlutice mají za sebou první zápasy

A mužstvo vstoupilo do sezony domácí remízou 1:1 s FK Nejdek. Následovalo další nerozhodné utkání na hřišti SK Kraslice, kde Žlutice remizovaly 2:2. První vítězství přišlo ve druhém domácím utkání, když Žlutice porazily jednoho z favoritů soutěže Spartak Chodov 3:2. Následovala výhra na hřišti Jiskry Plesná, odkud jsme odvezli vítězství 3:2. Následně jsme doma porazili FK Loket 2:1.

Po pěti odehraných kolech tak máme na kontě tři vítězství a dvě remízy, tedy celkem 11 bodů, při skóre 11:8. Střelecky se zatím nejvíce daří Ondřeji Bubníkovi, který má na kontě čtyři góly. Dvakrát se trefili Adrian Čech a Jiří Čihoský, po jednom gólu přidali Jakub Křížek a Václav Černý.

B mužstvo zahájilo sezonu domácím vítězstvím 4:0 nad Budoucností Otročin. Ve druhém kole však přišla vysoká porážka 1:8 na hřišti SK Toužim B. Běčko si následně spravilo chuť domácí výhrou 6:1 nad Olšovými Vraty. Dále přišlo utkání ve Štědré, kde domácí zvítězili 8:1 a pak domácí porážka od Staré Role 3:5. Ve výsledcích týmu se projevuje nejenom kvalita soupeřů, mezi kterými jsou velké rozdíly, ale i možnosti doplnění týmu dalšími hráči.

Nově založený společný dorostenecký tým s Toužimí zatím odehrál pouze tři utkání. V nich si kluci nevedli vůbec špatně. Do sezony vstoupili vítězně a předvedli velmi dobrý výkon, když porazili TJ Lomnice/Krajčová 6:5. V dalším zápase na hřišti Citic/Dolního Rychnova zvítězili dokonce 6:1 a společný tým Nová Role/Vintířov rozstříleli 12:0. Nejlepším střelcem týmu je zatím uzdravený Matěj Holub s 8 brankami. Poděkování za-

slouží všichni, kdo se na rozjezdu tohoto týmu podílejí a pomáhají s tím, aby kluci mohli hrát. Třeba jen tím, že pomohou s dopravou.

Se střídavými úspěchy si vedou i žákovské týmy. Radost máme zejména s přibývajícím počty zapojených dětí. Sezona je samozřejmě teprve na začátku a před všemi týmy je ještě řada zápasů, to je také důvod těšit se na další fotbalové zážitky.

Luděk Svoboda

SOCIÁLNÍ SLUŽBY SE PŘEDSTAVÍ VEŘEJNOSTI

Týden sociálních služeb vyhlásuje Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR ve spolupráci s MPSV. Ve Žluticích budou v rámci "dnů" zpřístupněny prostory odlehčovací služby, která umož-

ňuje zajistit přechodnou péči pro klienty, o které trvale pečují jejich rodiny a blízké osoby.

Připomeňme, že Pečovatelská služba Žlutice získala letos za projekt provázaných sociálních služeb Cenu inovace (první místo ve své kategorii) udělovanou asociací. Žlutický projekt reaguje na dlouhodobý nedostatek pobytových sociálních služeb v regionu Žlutice a díky němu se podařilo propojit pečovatelskou službu, tísňovou péči a ambulantní odlehčovací služby do jednoho funkčního systému podpory, jenž umožňuje klientům zůstat co nejdéle v domácím prostředí.

Slavnostní představení odlehčovací služby ve Žluticích proběhne 1. října.

OBEZŘETNOST NA SILNICÍCH

S příchodem podzimu se mění nejen počasí, ale také podmínky na silnicích. Připomeňme si několik důležitých zásad, které mohou pomoci předejít nehodám a ochránit zdraví i životy.

POZOR NA ZVĚŘ

S nastupujícím podzimem zvěř migruje za potravou a častěji se pohybuje v blízkosti komunikací. Nejrizikovější bývají ranní a večerní hodiny, kdy je zároveň snížená viditelnost. Řidiči by měli v místech označených dopravní značkou „Pozor zvěř“, ale také při průjezdu lesem, výrazně snížit rychlost a věnovat maximální pozornost okolí vozovky. Pokud spatříte zvěř u silnice, počítejte s tím, že za jedním kusem mohou následovat další.

CO DĚLAT PŘI STŘETU SE ZVĚŘÍ?

- Okamžitě po nárazu zapněte výstražná světla, a pokud to situace dovolí, zastavte na krajnici a ihned na silnici postavte varovný trojúhelník.
- Při zranění volejte záchrannou službu na lince 155 a Policii ČR prostřednictvím tísňové linky 158 nebo 112. Policie ČR také vyrozumí správce příslušné honitby, který přijede a o zvěř se postará.

MLHA A TMA: BUĎTE VIDĚT!

Vidět a být viděn je jedním ze základních pravidel bezpečnosti silničního provozu. Zatímco řidiči mají vozidla vybavena osvětlením, chodci a cyklisté často na svou viditelnost zapomínají. Reflexní prvky dokážou zvýšit vzdálenost, na kterou řidič chodce zaznamená, až několikanásobně. Tmavě oblečeného člověka řidič za snížené viditelnosti uvidí jen na několik desítek metrů, zatímco s reflexními prvky může být viditelný i na 200 metrů.

HLEDÁM UČITELE NĚMČINY

Mírně pokročilý dospělý
ze Žlutic,
jednu hodinu týdně.
Rudolf – telefon: 605 386 371.

CHCEME ŽÍT VE ŽLUTICÍCH A HLEDÁM PRÁCI

Mladá žena s maturitou hledá
pracovní uplatnění ve Žluticích
(administrativa, pohostinství,
obchod a služby, výroba atp.)
Nabídněte prosím.
Telefon: 774 001 778

PRODÁM BYT 1 + 1

ve Vítězné ulici ve Žluticích.
Kontakt: 603 883 689.

POTŘEBUJETE ZDRAVOTNÍ POMŮCKY, ALE NECHCE SE VÁM DO OBCHODU?

Co u nás najdete?

- stomické pomůcky
- inkontinenční pomůcky
- kompresní punčochy
- rehabilitační pomůcky
- pomůcky do koupelny „Bílý program“
- antidekubitní program
- elektrické skútry

a další pomůcky pro pohodlnější a samostatnější život

Nemusíte nikam chodit.

Nabízíme rozvážkovou i zásilkovou službu - objednané zboží Vám doručíme pohodlně až domů.

Potřebujete poradit? Jsme Vám k dispozici.
Odborné poradenství: Jiřina Čermáková, tel.: 603 282 057

EPOUKAZ můžete uplatnit:

- » pomocí SMS na tel. č.: 736 352 529
- » prostřednictvím e-mailu: epoukaz@malkol.cz

**Zdravotní potřeby s tradicí 35 let,
pomoc, která přijde až k Vám.**

www.malkol.cz

LASTING

PONOŽKY & PRÁDLO

ROZŠÍŘUJEME ŠÍČÍ DÍLNU V OBCI ŠTĚDRÁ (U ŽLUTIC)

CO OD VÁS OČEKÁVÁME:

- praxi v šití konfekce minimálně 1 rok
- pečlivost a preciznost
- samostatnost a spolehlivost

CO NABÍZÍME:

- stabilní práci v rodinné firmě s 35letou historií
- práci v moderní provozovně ve Štědré
- nástup od září 2026
- měsíční mzdu 28 000–32 000 Kč podle pracovního výkonu
- stravenkový paušál 120Kč/den
- 1 týden dovolené navíc

Máte zkušenosti se šitím a hledáte novou práci v okolí Štědré? Rádi vás poznáme.
Zašlete nám svůj životopis na MTZ@LASTING.EU nebo zavolejte na 734 232 060.

WWW.LASTING.EU

PŘIJÍMÁME OBJEDNÁVKY NA DUŠIČKY

Dušíčkové mísy a vazby,
podzimní dekorace a věnce.

*Vlastní nádoby možné,
ba dokonce vítané.*

Veronika Čermáková
LIMA STORE
Purkyňova 114
COOP 1. patro
364 52 Žlutice
606 478 959
veronika.cermakova@lima-store.cz

LIMA
STORE

sousedská podzimní BURZA

Přijď nakoupit a potkat se se sousedy!

1 sekce

2 sekce

“ VEM CO UNEŠEŠ ZA 200,-KČ ” “ HOLKY Z OKOLÍ PRODÁVAJÍ ”

- Naplň tašku, co se do ní vejde a zaplatíš jen 200 Kč!
- Kafe je na nás ☺
- Holky z našeho okolí vytáhnou ze skříní své nevyužité poklady.
- Čeká tě pestrý výběr věcí, které si zaslouží nový domov.

*za málo peněz,
hochně muziky*

Purkyňova 114, COOP 1. patro
364 52 Žlutice

veronika.cermakova@lima-store.cz

LIMA

606 478 959

ČERVENÝ HRÁDEK

prodává

➤ SLEPIČKY

Dominant, Green Shell
a Dark Shell.

Cena od 259 Kč/ks - dle stáří.

PRODEJ:

Žlutice u kina

27. 10. 2026

od 12.30 hodin.

Doprava 289 Kč za celý nákup.

➤ VÝKUP

KRÁLIČÍCH KOŽEK

Cena dle poptávky.

Prosíme objednávat.

Tel.: 474 778 710, 601 576 270

Také přes e-shop:

www.drubezcervenyhradek.cz

INFORMACE

Po-Pá 9.00-16.00 hodin

ŽLUTICKÝ ZPRAVODAJ

Č. 10 – říjen 2026, 50. ročník

Vydává Město Žlutice

Registrováno pod č. E12306

Redakce a grafické zalomení:

Mgr. Alena Faberová

Redakční rada: Mgr. Alena Faberová,

Mgr. Ivana Strejčková, Ing. Petr Brodský

Hlavní fotograf: Jan Borecký

Grafika a DTP: Jan Kunz, Tisk: PR PRINT

Vychází v nákladu 1200 kusů

Distribuce zdarma

Uzávěrka příjmu příspěvků do nového vydání:

do 15. dne předchozího měsíce na

zpravodaj@zlutice.cz. Výjimky dle domluvy.

Řádková inzerce pro občany: zdarma (5 řádků)

Plošná inzerce: 3.000 Kč vč. DPH za stránku

(menší se účtuje poměrnou částí)